

Galerie

Šternberk

2008

16. 1. – 22. 2.
David Jedlička & Pavel Forman
Naše obrazy

29. 2. – 28. 3.
Tomáš Hlavina

2. 4. – 25. 4.
Lotus Effect /výzva předmětné malbě/
Petr Brožka, Václav Gírsa, Jana Kalinová, Petr Písařík, Vít Soukup

30. 4. – 22. 5.
Martin Mainer
Pokračování I.

28. 5. – 20. 6.
163 m2
**Silvína Arismendi, Oldřich Bystřický, Jan Haubelt, Martin Horák,
Vendula Chalánková, Eva Kofátková, Blanka Lhotáková,
Petr Písařík, Pavla Sceranková, Tomáš Vaněk**

25. 6. – 18. 7.
.txt
Jan Nálevka, Jan Šerých, Ivan Vosecký

24. 7. – 22. 8.
Luděk Filipický
Stěna světla

27. 8. – 19. 9.
Tichá dohoda
Marek Meduna, Markéta Othová, Jiří Thýn, Vincenc Vingler a další

24. 9. – 24. 10.
Proměny v čase – čas proměn – vize

6. 11. – 5. 12.
Daniela Baráčková a Petra Herotová
400 g polohrubé mouky, prášek do pečiva, ...

11. 12. 2008 – 23. 1. 2009
Vladimír Kalivoda st.
Architekt

/jako první den výstavy je uváděn den po vernisáži./

ISBN: 978-80-904092-2-4

1999 výstava Jindřicha Zeithammla (zleva: Ladislav Daněk, Pavel Brunclík)

USILOVAL JSEM O ZPROSTŘEDKOVÁNÍ PODSTATNÝCH HODNOT Rozhovor s Pavlem Brunclíkem

Terezie Nekvindová

Koncem roku 1997 jste se stal kurátorem Galerie Šternberk. S jakou vizí jste zde začal pracovat a co se vám z vytyčeného programu podařilo uskutečnit?

Můj výchozí záměr byl v určitém smyslu prostý. Galerie Šternberk nebyla a není spolkovou nebo privátní galerií, je zřízena, provozována a podporována ze strany státní či obecní správy pro naplnění určitého obecně prospěšného zájmu. V souladu s tím jsem chtěl orientovat výstavní program galerie na to, co v sobě nese obecnou platnost, na nejpodstatnější a nejdůležitější hodnoty především českého výtvarného umění; natolik, nakolik pro nás budou v podmínkách, v nichž jsme pracovali, dostupné. Předpokládal jsem přitom, že takto zaměřený program bude mít i další důležité nepřímé pozitivní efekty. Například že bude relativizovat a překračovat negativně stereotypní chápání vztahu společenských center a regionů či přímo periferií. Nebo oživí otázku po tom, co to je kulturní centrum, co se v něm děje a dít má, kde je, či kde může být. Mikuláš Kusánský pro sféru dokonalosti užíval obraz koule, jejíž střed, tedy centrum, může být na více místech současně. Myslím si, že to, co jsem si předsevzal, se mi vcelku podařilo. Určitě jsme obohatili vzdělávací a kulturní příležitost ve městě i regionu, oslabili jsme snad i některé bariéry mezi lidmi a v lidech. Posílili jsme, byť někdy rozporným a jistě i nárokujejším způsobem, vědomí souvislosti s celospolečenským kulturním děním. V neposlední řadě jsme také posílili i aktivní podíl města na formování a rozvoji širšího regionálního i nadregionálního kulturního kontextu.

Váš výstavní program se nesoustředil na regionální umělce, jako tomu bylo v době, kdy galerii vedla Anna Servusová, ale začal představovat významné osobnosti českého výtvarného umění. Jak bylo těžké přesvědčit tyto umělce, aby vystavovali ve šternberské galerii, mimo region dosud neznámé?

Nerad bych, aby to působilo hystericky, ale upřímně řečeno, „transformace“ výstavního programu mě stála tolik sil a životního času, že bych to podruhé už patrně absolvoval nemohl. Později, když už jsme

měli doložitelné výsledky, se pro mne situace stávala pochopitelně o něco snazší. V začátcích mi nejméně pomohli právě vystavující autoři tím, že mi důvěřovali a podstoupili cestu s nejistými výsledky se mnou. Václav Stratil, Viktor Pivovarov, Jindřich Štreit, později Stanislav Kolíbal, Adriena Šimotová... Bylo jich však samozřejmě mnohem více. S nimi jsem krok za krokem formoval a uskutečňoval novou dramaturgii galerie. Prostor pro tvorbu autorů význačně spjatých s regionem jsem ale samozřejmě zachovával, jen v jiné proporcii, než tomu bylo dříve. Doufám, že kolegové, kteří práci v Galerii Šternberk po mně převzali, už měli pozici jak navenek, tak ve vztahu k některým programovým požadavkům ze strany zřizovatele v mnohém snazší.

Jak vnímali obyvatelé města změnu koncepce galerie? Chápali její rostoucí prestiž, nebo se naopak dostávala mimo jejich kontext?

V takto obecné poloze mohu na otázku těžko odpovědět. Víme, že o současné výtvarné umění se více či méně zajímá menšina populace. V regionu, v němž sídlí Galerie Šternberk, to není jinak. Vzpomínám si, jak argumentoval redaktor Českého rozhlasu Karel Ujezdský, když jsme spolu mluvili o tom, kolik posluchačů sleduje programy stanice Vltava: ano, je to menšina, v celku společenského života má však velmi důležitou roli. Posílení pozice Galerie Šternberk bylo dosti zřejmé, například z tiskových či jiných mediálních ohlasů, ze zájmu o rozšířenou nabídku doprovodných programů výstav, ale i jinak. Okruh návštěvníků se ovšem se změnou programové orientace také zčásti změnil. Přibylo těch z mladší generace. Výrazně se rozšířil o ty, kteří přijížděli na návštěvu galerie z bližšího či vzdálenějšího okolí nebo i z větší vzdálenosti, byť se pochopitelně ve druhé polovině devadesátých let obecně za výstavami cestovalo mnohem méně než dříve.

Pracoval jste s úzkým okruhem umělců (Adriena Šimotová, Václav Boštlík, Václav Stratil, Alén Diviš, Bohuslav Reynek, Vladimír Havlík aj.). Proč jste si vybral právě je?

Úzký okruh...? Jak už jsem říkal na začátku rozhovoru, usiloval jsem o zprostředkování podstatných hodnot. S tím zásadně, přitom nikoli jednoduše, souvisí duchovní dimenze výtvarné tvorby jako určitá podmínka, mimo jiné podmínka její etické plnosti. Pokud jde o pojmové myšlení, lze momenty, které tuto dimenzi zakládají a prostředkují, do jisté míry obecně

vymežit. Vymežit ji pojmově ve výtvarném umění, v obrazovém myšlení a výtvarném výrazu, je těžší. To však nebyla moje úloha, alespoň ne ta hlavní, tou bylo udržet institucionální a programovou platformu, v jejímž rámci by se mohlo rozvíjet a naplňovat předvedení toho, jak je u různých autorů tato dimenze či tvůrčí orientace přítomna, formulována, výtvarně vyjádřena a interpretována. Myslím, že většina z vystavujících měla v dialogu na toto téma co říci.

Už první vámi kurátorovaná výstava v galerii (*Radek Brož, 1997*) ukázala, že se budete orientovat na duchovní tvorbu. Tato tendence vyvrcholila v cyklu výstav, které měly ukázat strukturu tradičního kosmologického myšlení. Přírodou představila výstava *...o přírodě...* (1998); lidskou sféru samostatná výstava Adrieny Šimotové *V hranici dorozumění a konfrontace tvorby Václava Boštlíka a Bohuslava Reynka nazvaná Připomínání...* (obě 1998); nebe pak dvě kolektivní výstavy *K nebi...* a *Noc* (obě 1999). V jednom textu uvádíte, že chcete cyklem přispět k „přesnějším chápání východisek kulturní situace, v níž se nacházíme, a k lepší orientaci v ní“. Splnily v tomto ohledu výstavy své poslání?

Ano. A to ano, to je něco jako nekonečno v nekonečnu. Aby nedošlo k nedorozumění, musíme přeci jen rozlišovat mezi religiózním a duchovním. Výstava Radka Brože, který tragicky zahynul v dvaceti devíti letech, představovala jeho tvorbu s výslovně religiózní tematikou. Navazovalo na ni kolokvium věnované křesťanské ikonografii. Výstava později pokračovala v ambivitu kláštera bratří františkánů na Jungmannově náměstí v Praze a v Diecézním muzeu v Regensburgu. Takto explicitně religiózně orientovaná výstava byla ale v Galerii Šternberk za dobu mého působení, pokud si dobře vzpomínám, jen jedna. Myslím, že představovat tvorbu, která v sobě nese určitý duchovní rozměr, je korektní, protože přítomnost duchovní dimenze je v určité formě podmínkou, abychom mohli mluvit o podstatné umělecké a kulturní hodnotě. A právě tyto hodnoty jsem chtěl v instituci financované z veřejných zdrojů jejím návštěvníkům zprostředkovávat.

V koncipování cyklu jste jistě čerpal ze svého studia filozofie. Kromě vás je v současnosti na české scéně činný jako kurátor ještě filozof Karel Císař, ale další příklady mě nenapadají. V čem si myslíte, že má v tomto ohledu filozof před historikem umění výhodu a v čem nevýhodu?

Filozoficky vzdělaných nebo vzdělávajících se kurátorů je dle mého

soudu více, ale nechtějte po mně prosím, abych je jmenoval, takovým znalcem oboru nejsem. Nejdůležitějšími plody vzdělávání tohoto typu jsou možná schopnost kritického myšlení a charakter. To jsou dle mého soudu pro kvalitní práci kurátora určující dispozice. Víme, že tyto plody však dozrávají i při jiných činnostech, než je studium filozofických textů, a naopak, ono samo není jejich zárukou. Takže roli studia tohoto typu musíme posuzovat s opatrností a přiměřeně jeho skutečným výsledkům a smyslu. Můžeme-li říci, že kurátor je tím, kdo zprostředkovává výtvarné umění, a že součástí tohoto zprostředkování je i interpretace uměleckého díla či umělecké tvorby, můžeme pak snad i říci, že práci kurátora je možné chápat jako praktický hermeneutický výkon. Pro dobré zprostředkování dobrého umění je myslím nutnou podmínkou obecné vzdělání, zahrnující v dostupné míře mimo jiné i filozofické či historické studium, a dodal bych spolu s tím i určitá životní zkušenost. Filozofické vzdělání by kurátorovi mohlo pomoci, aby chápal a myslel v souvislostech, a to právě v těch, které přesahují obzor běžného vědomí. Bylo by nedorozuměním stavět kompetence zmíněných oborů v konfrontačním smyslu proti sobě.

Některé z výstav byly menšími verzemi pražských projektů; v tomto trendu galerie pokračuje dodnes. Se kterými kurátory a institucemi jste spolupracoval?

V tomto smyslu jsem navazoval jen na dva tituly: na výstavu *O přírodě* (1998) připravenou v Českém muzeu výtvarného umění v Praze kurátorkou Alenou Potůčkovou a výstavu Čchiou š'-Chua (2000), kterou připravil Petr Nedom a pro Rudolfinum. Oba výstavní soubory se v podmínkách Galerie Šternberk proměnily, takže je těžké mluvit o verzích. Řekl bych, že vznikly dosti svébytné celky. Autorský okruh výstavy z ČMVU jsme převzali jen z části, ve Šternberku jsem ji doplnil o tvorbu dalších umělců, instaloval jsem ji pak, alespoň v hlavních obrysech, ve spolupráci s Václavem Stratilem, který byl právě jedním z nově zastoupených autorů. Bylo to nedlouho poté, co jsme spolu v Galerii Šternberk připravovali jeho samostatnou autorskou výstavu. V obou případech to byla velmi intenzivní zkušenost, jež měla pro mne, který jsem alespoň v některých ohledech profesně do oboru spíše teprve vstupoval, velký formativní význam. Pomohla mi najít si vlastní přístup k instalaci a k možnostem, které jsou s ní spojeny... To, že jsem nepracoval s externími kurátory neznámená, že bych s nimi v budoucnu, pokud bych v Galerii Šternberk zůstal déle, spolupracovat nechtěl. Bylo

tomu tak z různých příčin, mimo jiné i finančních. Hlavně však šlo o to, že spolupráce s vystavujícími autory patřila pro mne k tomu nejkrásnějšímu a já jsem z ní čerpal síly, zkušenosti, inspiraci. Řekl bych, že jsem je všechny v podstatě miloval a považoval jsem za důležitou a nepřenosnou stránku své práce to, že spolu s nimi mám otevřít cestu k události, v níž se ukazuje, že a jak lidé v obrazech a prostřednictvím obrazů tvořivě myslí, prohlubují a otevírají své vidění a jeho reflexi. Někdy jsem zval kolegy, kteří měli k tvorbě vystavovaného umělce blízko, k pronesení úvodního slova. Chápal jsem to jako obohacení celého programu vernisáže, která měla trochu jiný charakter a funkci, než obvykle mívá například ve velkých pražských galeriích. Na vernisáž často přímo navazovaly besedy či komentované prohlídky, které byly buď závěrečnou součástí vernisáže nebo byly uspořádány později. Mezi okruh spolupracovníků patřili Jaromír Zemina, Jiří Valoch, Antonín Dufek, Ivo Binder, Ladislav Daněk, Václav Sokol, Jiří Hůla, Pavel Liška ad. Významnou roli měl i Jindřich Štreit, který je nejen klasikem českého fotografického dokumentu, ale na Moravě také významným organizátorem kulturních aktivit.

Důležitou součástí činnosti galerie jsou dodnes animační programy. Proč jste s nimi začal? Tehdy ještě nebyla tato praxe tak rozšířená, natož v městských galeriích...

Jestliže jsem věřil, že to, co výstavou zprostředkují, v sobě nese určitý umělecký, kulturní či dokonce duchovní potenciál, šlo pak samozřejmě i o to, aby byl v daných podmínkách tento potenciál v co největší míře naplněn. Tomu měly napomáhat doprovodné programy, jejichž byly animace součástí. Druhá polovina devadesátých let byla dobou, v níž se mnohé z galerijních či muzejních institucí „probouzely“ k iniciativnějšímu vztahu k veřejnosti. Doháněly zpoždění, které měly ve srovnání s obdobnými institucemi v pokročilejším zahraničí. Problém určitého zpoždění se ale netýkal jen oblasti galerijní či muzejní praxe, ale ve vztahu k možnostem spojeným s galerijními či muzejními institucemi i profesního a studijního oboru výtvarné pedagogiky. Všechno to samozřejmě souvisí se změnami, jimiž společnost a kultura v devadesátých letech procházely. Animační programy byly v té době zásadním krokem ke zkvalitnění galerijní pedagogiky, takže jsme se s nimi na své cestě nemohli minout. Tak jako jinde i v Galerii Šternberk jsme jejich prostřednictvím reagovali mimo jiné také na určitou neinformovanost a zdrženlivost ze strany výtvarných pedagogů ze škol,

s nimiž jsme chtěli spolupracovat. Nerad bych byl nespravedlivý, ale v konkrétních podmínkách našeho působení jsem přece jen očekával trochu větší zájem ze strany pedagogů výtvarné výchovy o námi připravované výstavy. Předpokládal jsem, že možnost zprostředkovat studentům či žákům návštěvou galerie přímé setkání s dílem Josefa Sudka, Bohuslava Reynka, Václava Boštíka, Adrieny Šimotové nebo mladších Václava Stratila, Jana Mertý ad. přeci jen poněkud více docení. Jak jsem později zjistil, naše těžkosti byly v celostátním měřítku v té době ještě jevem dosti častým. Přitom jsme s pedagogy v rámci svých možností pracovali dosti intenzivně. Uspořádali jsme mimo jiné symposium galerijní pedagogiky za účasti nejdůležitějších představitelů oboru z pražské a brněnské katedry výtvarné výchovy, lektorského oddělení Národní galerie, Stanislava Kolíbala, Adrieny Šimotové, Petra Váší ad. Připadalo mi pak poněkud paradoxní i povzbudivé současně, že jsme pro naše animace museli „zaměstnávat“ výtvarné pedagogy nikoli ze Šternberka, ale z nedalekého Uničova, kteří mimo to, že připravovali programy pro šternberské školy, k nám také pravidelně se svými žáky a studenty dojížděli. Důležitou roli při zprostředkování zkušeností s animacemi sehrály v té době semináře pořádané Open Society Fund v Praze, který nám na naše programy pro školy také finančně přispíval. Vedle připomenutí metodické podpory Radka Horáčka z katedry výtvarné výchovy PdF MU v Brně, Ivana Špirka z katedry výtvarné výchovy PdF UK v Praze ad. bych neměl zapomenout na pedagogy, se kterými jsme s programem animací začínali – Věru Kubíčkovou z gymnázia v Uničově a Miloše Adolfa z uničovské Základní umělecké školy, který později v návaznosti na své zkušenosti z působení v Galerii Šternberk otevíral program výuky animací na katedře výtvarné výchovy PdF UP v Olomouci.

Chápal jste animační programy i tak, že galerii vychováváte budoucí, poučené publikum?

Mohl bych odpovědět i kladně, protože tuto roli naše animace či doprovodné programy jistě měly. Ale sám sobě jsem si naši práci na přípravě animačních programů takto nezdůvodňoval, připadalo by mi asi, že se příliš blížím utilitární argumentaci. Věřím tomu, že to dobré a inspirativní, s čím se člověk setkává, se v jeho životě sčítá v souvislost, která vede na jeho straně tak či onak k pozitivnímu sebeuskutečnění ve vztahu k tomu, co je pro něj dobré nejdříve... Chtěl jsem, aby inspirativní

setkání s dobrým uměním nastalo v profesně přiměřených podmínkách, a věřil jsem, že na to v budoucnu někdo naváže.

Galerii několikrát hrozilo její přemístění nebo dokonce zrušení. Město jako by si s ní někdy nevědělo rady – je vůbec potřeba, když lokální umění vystavuje jen sporadicky? Jak je možné takovou situaci řešit? Má se například galerista snažit o takovou kvalitu, aby galerii nebylo možné zrušit?

Svůj pracovní program a povahu zamýšlených změn, které byly vzhledem k dosavadní historii instituce podstatné a pro některé zúčastněné možná v něčem přinejmenším i nesnadné, jsem jasně i dosti konkrétně vyjádřil v podkladech, které jsem předložil při výběrovém řízení. Vzhledem k tomu, že jsem byl na jeho základě vybrán do funkce, jsem mohl předpokládat, že se zřizovatel s navrženou programovou orientací v zásadě ztotožňuje. Obecně vzato to tak snad i bylo, v konkrétnosti každodenního provozu se pak ukazovalo, že věc je složitější. Práci svých nástupců Michala Kalhouse a Martina Fišra jsem už pro nedostatek času sledoval dosti zpovzdálí, bohužel spíše jen z pozvánek. Snad přesto mohu říci, že v tom, jak byl nebo je program galerie orientován námi třemi, není podle mne tak docela shoda. Patrně to souvisí také se změnami podmínek, kontextu... Galerista se, a zvláště v situaci, o níž mluvíme, dle mého soudu rozhodně má snažit o to, aby program jemu svěřené instituce měl takovou kvalitu, že by bylo škoda nebo pokud možno velká škoda, kdyby byla zrušena. I když by to na první pohled mohlo pro někoho vypadat tak, že se ta škoda týká jen nemnohých. Podobně, jako by se možná podle někoho týkala jen nemnohých, kdyby byla zrušena stanice Vltava, když už jsem ten příklad jednou použil. Pokud město působilo někdy tak, že vůči své městské galerii vykazuje určitou nejistotu, nedivme se příliš, mluvíme o instituci, která ve Šternberku dříve nebyla, nebyla s ní zkušenost a v této souvislosti je třeba ocenit odvahu a vytrvalost těch, kteří obrazně řečeno kladli galerii základy... Formulace kvalifikované, konzistentní pozice pochopitelně není ve stávajících podmínkách nijak jednoduchá. Přitom současné vedení odboru kultury Městského úřadu ve Šternberku je myslím kvalitní, takže je pro zúčastněné snad i dobrou oporou pro hledání pozitivního řešení. Jde však o koordinaci různých souvisejících zájmů a potřeb, jež nejsou vždy v souladu, nebo mohou být i v rozporu. Dokladem nejednoduchosti hledání takovéto pozice může být i to, že město podporuje, nemýlím-li se, dokonce dvě galerie, Galerii Šternberk a Handkeho galerii. Snad je tato pluralita

spíše dokladem společensko-kulturní prosperity než komunikačního deficitu. Galerii by jistě pomohlo, kdyby měla více podpory pro ty funkce, v nichž může částečně nahrazovat v minulosti bohužel zrušené městské, respektive regionální muzeum. Galerii by také prospělo, domnívám se, že velmi, kdyby působila v důstojnějších vnějších prostorových podmínkách a prospělo by jí ještě mnoho dalšího... Ale vyjadřovat se konkrétněji a důkladněji k nynější situaci šternberské galerie, k tomu, jaké jsou reálné možnosti upevnování její pozice, je pro mne přetěžké, od jara roku 2001, kdy jsem z Galerie Šternberk odešel, mám jen zcela minimální informace, takže se opravdu necítím kompetentní k nějakému ucelenému a současně aktuálnímu rozboru.

Co si myslíte o městské galerii, která svým významem překročí hranice města?

Záleží na tom, co spolu s tím překročením přináší a nabízí. O překročení se přitom přirozeně snažit musí, to je nejenom legitimní, ale svým způsobem i povinné. Ale neměla by se přitom s městem a regionem rozejít. Nerozejde se s ním tehdy, bude-li prostřednictvím dobrého umění naplňovat právě co nejkvalitnější program. To mimo jiné znamená muzický, orientovaný na podstatné otázky lidského života, opírající se o uznané umělecké hodnoty, které mají inspirativní potenciál a kulturní přínos, a v neposlední řadě i program generačně vyvážený. To všechno jistě není při orientaci na současně výtvarné umění snadné.

Přátelství, které Vás spojuje s Adrienou Šimotovou, začalo výstavou ve Šternberku. V roce 2001 jste uspořádal její velkou retrospektivu v Národní galerii a editoval reprezentativní katalog. Věnujete se i nadále tvorbě Adrieny Šimotové nebo jiným kurátorským aktivitám?

Ano, s Adrienou Šimotovou spolupracuji nadále a spolupracoval jsem jako kurátor i s jinými autory, většinou to byli, až na výstavu Ivana Kafky v AP Ateliéru v Praze, právě ti, s nimiž jsem spolupracoval v Galerii Šternberk. Druhou výjimkou byl britský umělec Mark Wallinger, jehož výstavu jsem jako kurátor připravoval pro Anežský klášter Národní galerie v Praze. S Wallingerovým přátelským souhlasem jsme v Anežském klášteře umístili jeho videoinstalaci *Threshold to the Kingdom* (Práh království) do kostela sv. Salvátora. Měl jsem z toho tehdy, a doposud mám, opravdu velkou radost.

1998 Adriena Šimotová. V hranici dorozumění (Adriena Šimotová /vpravo/ a Miloš Adolf /vlevo/ během galerijní animace)

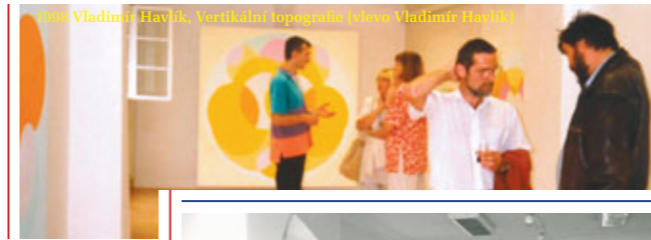
1998 Václav Stratil

1998 Václav Boštik – Bohuslav Reynek, Připomínání...

1998 Adriena Šimotová. V hranici dorozumění (vpravo Adriena Šimotová)

1998 Vladimír Havlík. Vytváření topografie (vlavo Vladimír Havlík)

1999 Stanislav Kolibal, Křesba – prostor (zleva: Stanislav Kolibal, Jiří Valouch, Pavel Brunclík)

1998 Václav Stratil (zleva: Pavel Brunclík, Václav Stratil)

2000 Čchiou Š'-Chua, Krajiny – malba na hranici viditelnosti (zleva: Petr Nedoma, Petr Zlamal, Petr Skyva, Pavel Brunclík)

**PŘEHLED VÝSTAV GALERIE ŠTERNBERK
v době vedení Pavlem Brunclíkem**

1997

16. 12. 1997 – 25. 1. 1998 Radek Brož, **Obrazy, monotypy, objekty (část výstavy v ambitu farního kostela Zvěstování Páně ve Šternberku)** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Václav Sokol)

1998

30. 1. – 1. 3. Václav Stratil
(kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Václav Stratil)

10. 3. – 24. 3. **Soutěžní návrhy na architektonicko-urbanisticko-výtvarnou soutěž na úpravu prostoru Hlavního náměstí** (výstava připravena MěÚ Šternberk, autor úvodního slova nezjištěn)

1. 4. – 28. 4. Viktor Pivovarov, **Některé podrobnosti melancholie** (kurátor a úvodní slovo Pavel Brunclík)

6. 5. – 18. 5. Claudia Caffisch, Milvia Quadrio, René Kobler, Rochus Lussi, Daniel Lanz, Antoine Twerenbold (část výstavy v hotelu Gemo, Olomouc) (kurátor a autor úvodního slova nezjištěni)

21. 5. – 11. 6. **Dětská výtvarná tvorba – ZUŠ Šternberk**

18. 6. – 19. 7. Vladimír Havlík, **Vertikální topografie** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jiří Valoch)

14. 8. – 18. 9. Jindřich Štreit, **Cesta ke svobodě** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Antonín Dufek)

?? – 14. 10. **Šternberský objektiv 1998**

25. 9. – 22. 10. ...o přírodě... **několika pohledy současného českého výtvarného umění (Michal Nesázal, Olga Karlíková, Martin Mainer,**

František Hodonský, Vladimír Kokolia, Karel Malich, Antonín Strížek, Alena Kučerová, Ivan Ouhel, Sylva Novotná, Václav Stratil, Otto Placht, Michael Rittstein) (kurátoři Alena Potůčková a Pavel Brunclík, úvodní slovo Pavel Brunclík)

28. 10. – 27. 11. **Adriena Šimotová, V hranici dorozumění** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jiří Valoch)

17. 12. 1998 – 24. 1. 1999 **Václav Boštík – Bohuslav Reynek, Připomínání...** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Ivo Binder)

1999

4. 2. – 3. 3. **K nebi (Adriena Šimotová, Václav Boštík, Jiří David, Vladimír Havlík, Jan Knap, Pavel Mrkus, Viktor Pivovarov)** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Viktor Pivovarov)

17. 3. – 23. 4. **A světlo a stín – mezinárodní přehlídka fotografie se sociální tematikou, vystavující: Jozef Sedlák, Jindřich Štreit, Björn Steinz, Libuše Rudinská, Gary Freeman, Daniel Šperl, Elke Latinovič, Vuk Latinovič, Vlado Bohdan, Nancy L. Bridges, Christof Höller, Kerstin Hacker, Walter Winkler, Jarmila Šimáňová + děti z Chánova, Ústí nad Labem, Pardubic, Blanska a Brna, které vytvořily soubor Můj svět – Daniel Horváth, Josef Lacko, Jakub Hoffmann, Jaroslav Hoffmann, Václav Hoffmann, Jana Davidová, Kamila Kováčová, Hedvika Gabčová, Pavel Kováč, Darina Gabčová (část výstavy ve farním sále nad ambitem farního kostela, v budově Městského úřadu, v bývalém hostinci „U Hrabala“ /Hlavní náměstí, č. p. 16/ a v prvním patře domu v Partyzánské ulici č. p. 140) (kurátor a úvodní slovo Pavel Brunclík, na pozvánce uvedený Fedor Gál se omluvil)**

7. 5. – 13. 6. **Stanislav Kolíbal, Kresba – prostor** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jiří Valoch)

18. 6. – 30. 6. **Brána galerie otevřená /studenty gymnázií ze Šternberka, Uničova a Olomouce – Hejčína/** (kurátor nezjištěn, úvodní slovo studenti zúčastněných škol)

8. 7. – 7. 8. **Bohdan Holomíček, Fotografie** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Václav Sokol a Pavel Brunclík)

13. 8. – 12. 9. **Jan Merta, Obrazy** (kurátor a úvodní slovo Pavel Brunclík)

14. 9. – 26. 9. **Šternberský objektiv 1999** (kurátor a autor úvodního slova nezjištěni)

1. 10. – 31. 10. **Jindřich Zeithamml** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Ladislav Daněk)

17. 11. – 24. 12. **Noc (Adriena Šimotová, Alén Diviš, Bohuslav Reynek, Václav Stratil)** (kurátor a úvodní slovo Pavel Brunclík)

2000

7. 1. – 12. 2. **Josef Sudek, Fotografie 1940 – 1972** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Antonín Dufek)

18. 2. – 24. 3. **Karel Malich, Východ slunce čistého světa** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jiří Valoch)

30. 3. – 30. 4. **Alén Diviš, Kresby** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jiří Hůla)

11. 5. – 18. 6. **V zaslíbení domova (Pavel Dias, Antonín Kratochvíl, Markéta Luskačová, Piotr Szymon, Daniel Šperl, Jindřich Štreit)** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Josef Jařab)

13. 7. – 11. 8. **Petr Zlamal a jeho hosté Wilhelm a Josef Zlamalovi** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Pavel Brunclík a Jiří Hastík)

17. 8. – 24. 9. **Čchiou š'-Chua, Krajiny – malba na hranici viditelnosti** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Petr Nedoma)

3. 10. – 13. 10. **Šternberský objektiv a Šternberský zápisník** (kurátor a autor úvodního slova nezjištěni)

18. 10. – 19. 11. **Jiří John, V otevření vsřičnosti** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jaromír Zemina)

23. 11. – 8. 12. **Šternberk 2000... Proměny města v dokumentech 1997 – 2000** (výstava připravena MěÚ Šternberk, autor úvodního slova nezjištěn)

19. 12. 2000 – 10. 1. 2001 **Betlémy. Rozpomínání a snění** (kurátor a autor úvodního slova nezjištěni)

2001

17. 1. – 16. 2. **Milena Dopitová, Lehké polední jídlo** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Pavel Liška)

2. 3. – 5. 4. **Alena Kučerová, Grafika** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Jaromír Zemina)

11. 4. – 10. 5. **Erica Pedretti** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Hana Seifertová)

24. 5. – 8. 6. **Dotazování místa /ve výtvarné tvorbě žáků a studentů základních a středních škol/** (kurátoři Petr Papica a Pavel Brunclík, úvodní slovo Petr Papica)

20. 6. – 20. 7. **Anežka a Miroslav Kovalovi, Kresby** (kurátor Pavel Brunclík, úvodní slovo Miroslav Koval)

Rekonstrukce výstavního programu byla uskutečněna ve spolupráci s Pavlem Brunclíkem a na základě pozvánek, plakátů, dobového tisku a návštěvních knih.

Jako první den výstavy je uváděn den po vernisáži.

zleva: Pavel Forman, David Jedlička, Pavel Forman

David Jedlička & Pavel Forman, Naše obrazy

16. 1. – 22. 2.

kurátor Martin Fišr, úvodní slovo Štěpánka Bielešzová

Pavel Forman (*11. 11. 1977, Bruntál)

žije a pracuje v Bruntálu a v Berlíně, DE

studium a stáže:

2003 – 2006 Universität der Künste, Berlín, DE

2002 – 2003 Humboldt-Universität, Berlín, DE

1997 – 2001 Kvv PdF, Univerzita Palackého, Olomouc

samostatné výstavy (výběr):

2008 Naše obrazy, (+ David Jedlička), Galerie Šternberk, Šternberk

2007 Harddecore, Jáma 10, Ostrava

2007 Identita reality, (+ Jindřich Štreit), Zámek Bruntál, Bruntál

2006 Malerei, Galerie Kunstblick, Berlín, DE

2003 Fatrland, Galerie V Kapli, Bruntál

2002 Blindwerk 2, (+ Vitek Franta), Hořící dům, Olomouc

2001 Songs about the land of sun, Hořící dům, Olomouc

1998 Pri-rozeni-cko, (+ Vitek Franta), Galerie U Mloka, Olomouc

1997 (+ Iveta Dučáková), Městské muzeum, Bruntál

kolektivní výstavy (výběr):

2007 Contemporary painting, Galerie Haenchenoth, Berlín, DE

2007 Berliner Kunstsalon, Berlín, DE

2006 Fremdkörper, Kunstraum Kreuzberg/Bethanien, Berlín, DE

2006 6.6.6. – ich-lieber-liner, Galerie Caesar, Olomouc

2005 Volksgesicht und Menschenbild, Museum der Europäischen Kulturen, Berlín, DE

2004 Svetimas Kunas, Intro Gallery, Vilnius, LIT

David Jedlička (*12. 11. 1969, Brno)

žije a pracuje v Olomouci

studium:

od 2006 Kvv PdF, Univerzita Palackého, Olomouc, doktorandské studium

1992 – 1997 Kvv PdF, Ostravská Univerzita, Ostrava (Daniel Balabán)

od 1999 PdF UP, Olomouc, odborný asistent

samostatné výstavy (výběr) :

2008 Naše obrazy, (+ Pavel Forman), Galerie Šternberk, Šternberk

2006 Duel, (+ Vladimír Havlík), 36, Olomouc

2005 Obrazy, Galerie Na Věčnosti, Znojmo

2004 Decent, Galerie NoD, Praha

2003 Tvrdý oříšek, Výstavní síň Synagoga, Hranice na Moravě

2003 Těžká hodina, (+ Ivo Sumec), Muzeum umění, Kavárna, Olomouc

1999 Dark afternoon, Galerie 761, Ostrava

1998 Helou Doly, Galerie Fiducia, Ostrava

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Frei von Nostalgie, Traun, AT

2008 Velké prádlo, Galerie Caesar, Olomouc

2007 Aktual 07, Galerie Caesar, Olomouc

2006 OVA 95 – 05, GVUO, Ostrava

2005 Aktual 05, Galerie Caesar, Olomouc

2003 Nejmladší, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

2001 Výtvarníci z Ostravy, Muzeum Vojtecha Löfflera, Košice, SK

2001 Vánoční lesík, Galerie Šternberk, Šternberk

2000 Klasika 2000, Muzeum umění, Olomouc

Dámy a pánové,

v poslední době je to již druhá příležitost, při níž mám možnost vyjádřit se k tvorbě jednoho z autorů, který tu dnes vystavuje. Naposledy to bylo vloni na podzim, kdy Pavel Forman představil v Bruntálu svůj projekt *Identita reality*, který vznikl společně s Jindřichem Štreitem. Výstavní akce, na níž se propojily sociálně laděné motivy ze Štreitových fotografií s jejich malířskou verzí Formanovou, měla pro Bohem zapomenutý kraj kolem Bruntálu zásadní a obrodný význam. Stejně tak jako měl v polovině devadesátých let i emancipační charakter vztah Formana ke Štreitově osobnosti.

Dnes se setkáváme při trochu jiné příležitosti, která má i přes viditelné rozdíly opět jednu věc společnou. Narozdíl od iniciační role Štreitovy je David Jedlička skutečným a prvním oficiálním pedagogem, který měl na formování malířského výrazu Pavla Formana svůj podíl. A my máme možnost vidět práce autorů, jež kdysi v minulosti pojil vztah učitele a žáka.

Jako první se kritikovi nabízí srovnání. Ať už v technice, formátu, práci s barvami, ve volbě témat. Srovnání přístupu k tvorbě, rozdílnost osobností. Excentrickému Formanovi se záhy po ukončení studia podařilo uprchnout z myšlenkově sevřeného klimatu Olomouce do Berlína. Nomádský způsob života, kdy pendluje mezi zmíněnými městy, je i přes viditelnou fyzickou i psychickou únavu přínosem pro jeho tvorbu.

Vytváří přímočaré, jak sám říká „vizuálně snadno konzumovatelné“ obrazy, kde ústředním tématem a prostředníkem dalšího sdělení zůstává lidská figura. Jednoduchou kompozici obaluje a převrstvuje nejen malířskými, ale i dalšími výrazovými prostředky. Používá plošné podtisky, pracuje se šablonami, spreji. Osobitý výtvarný výraz vychází z každodenní estetiky industriálního a městského prostředí. Často používá výrazné barvy v ostře řezaných plochách, které porušuje dynamickými liniemi a náznaky průmyslových konstrukcí. Plochu obrazu navíc pokrývá symboly, ať už pocházejí z rejstříku totalitních společností nebo subkulturních hnutí. Výsledkem jsou výbušné obrazy, zachycující škálu společenských vztahů od animální sexuality až po mateřskou lásku.

Myšlenkovým protipólem je tvorba Davida Jedličky. Konceptní přímočarost, jak jsme ji poznali u Pavla Formana, nahrazuje dlouhým a soustředěným pozorováním reality. To mu přináší jemné intelektuální a zároveň vzrušující zážitky, které pak dále přetváří v obrazech. Záměrně sledovaných i náhodně spatřených objektů, osob a situací se zmocňuje na první pohled (třeba i s pomocí digitálního fotoaparátu), aby je pak v hudbou znějícím ateliéru přetavil do jasných obrazových celků. Dlouze si pohrává s výběrem barev, jemné tóny tlumí dále jejich odstíny a pečlivě sleduje celkové vizuální a estetické vyznění obrazu.

Podobně jako Forman si všímá i účinnosti použití symbolů. Narozdíl od Formana jej však nezajímá jejich formální a kompoziční údernost, ale jde hloub – přes vyprázdnění archetypálních symbolů až k práci s banalitou, kýčem a klišé, kterou tak dobře známe třeba z obálek a reprodukcí

je přesně to, co Jedličku inspiruje. Vytříbené koloristické kreace však zcela nezastřou Jedličkův zašifrovaný ironický a potměšilý tón, který kdesi pod nánosem barev z jeho obrazů zaznívá.

Dámy a pánové, na závěr mi dovoluje vyjádřit obdiv k oběma autorům. Neměla jsem možnost sledovat genezi výstavy od samého začátku, ale dokážu si představit za jak složitých názorových třenic vznikala a jak se těžce dařilo spojit rozdílnost povah a stylu tvorby. Výsledek je vynikající, za což patří rozhodně i dík Galerii Šternberk a jejímu kurátorovi.

Štěpánka Bielešzová
/úvodní slovo/

recenze výstavy:

Vladimír Havlík, David Jedlička, Pavel Forman: Naše obrazy, *EX online*, <http://www.exonline.cz/clanek/8582/david-jedlicka-pavel-forman>
Olga Badalíková, David Jedlička a Pavel Forman v Galerii Šternberk, *Prostor Zlín*, 2008, roč. XV, č. 3, s. 17 – 19.

David Jedlička

Tomáš Hlavina

29. 2. – 28. 3.

kurátoři Martin Fišr a Tomáš Hlavina, úvodní slovo Jiří Valoch

Tomáš Hlavina (*15. 8. 1966, Děčín)

žije a pracuje v Praze

studium, stipendia a stáže:

2006 Santa Fe Art Institute, USA

2006 Lannan Foundation, USA

2004 MacDowell Colony, USA

2003 Land Niedersachsen Kultusministerium, DE

1997 Pollock-Krasner Foundation, USA

1989 Akademie umění, Tbilisi, SSSR

1986 – 1992 AVU, Praha (Milan Knížák)

1999, 2000 a 2001 Cena Jindřicha Chalupceckého, finalista

samostatné výstavy (výběr):

2008 Wannieck Gallery, Brno

2008 Galerie 207, VŠUP, Praha

2008 Galerie Šternberk, Šternberk

2008 (+ Pavel Rudolf), Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava

2007 (+ Jan Stoss), Národní galerie, Veletržní palác, Praha

2007 Nástroje, Galerie Die Aktualität des Schönen..., Liberec

2007 Na bidýlku, Brno

2004 Metafory, Galerie ad astra, Kuřim

2002 Kolotoč, Dům umění, České Budějovice

2000 Fyzika, Galerie MXM, Praha

1996 Atlas, Galerie MXM, Praha

1994 (+ Petr Písařík, Petr Lysáček), Sovinec

1993 Model pro systém otázek o islámských kobercích, Galerie MXM, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 V. Nový Zlínský salón, KGVU, zámek, Zlín

2007 Vylepšený model, kulhavý efekt, Galerie NoD, Praha

2007 Collected, Opensource Art Gallery, Champaign, USA

2006 Chaplin Resident Fighter, Futura, Praha

2006 Spříznění...?, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

2006 Slepí muži přeměřují slona, Galerie C2C, Praha

2006 SITE Unseen 4, SITE Santa Fe, Santa Fe, USA

2005 Definice, Galerie Display, Praha

2005 Praguebiennale 2, Karlín Hall, Praha

2004 Passage d'Europe, Musée d'Art Moderne, Saint-Etienne, FR

2003 Retroperspektiva, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2002 BorderLife, RHIZOM Gallery, Graz, AT

2001 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupceckého, Národní galerie, Praha

2001 Modelové fikce, Galerie Václava Špály, Praha

2000 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupceckého, Národní galerie, Praha

2000 Art in Central Europe. 1949 – 1999, Fundació Joan Miró, Barcelona, ES

1999 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupceckého, Národní galerie, Praha

1999 Aspects – Positions. 50 Years of Central European Art 1949 – 1999, MUMOK, Vídeň, AT

1999 Perplex, Galerie Václava Špály, Praha

1997 Snížený rozpočet, Mánes, Praha

1997 Nadílka, Galerie MXM, Praha

1997 Quiet Messages, Budapest Galéria, Budapešť, HU

1995 Zkušební provoz, Mánes, Praha

1994 I. biennale mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha

1993 Second Exit, Ludwig Forum, Cáchy, DE

Jana Kalinová

LOTUS EFFECT /výzva předmětné malbě/

2. 4. – 25. 4.

kurátor a úvodní slovo Jiří Ptáček

vystavující: **Petr Brožka, Václav Girsas, Jana Kalinová, Petr Písařík, Vít Soukup**

Petr Brožka (*9. 1. 1974, České Budějovice)

žije a pracuje v Českých Budějovicích a Českém Krumlově

studium a stáže:

2001 VŠVU, Bratislava, SK

1999 Facultad de Bellas Artes, Cuenca, ES

1997 Academy of Fine Arts, Ljubljana, SLO

1996 – 2002 FaVU VUT, Brno (Petr Kvíčala)

samostatné výstavy (výběr):

2006 Malé a střední formáty, Galerie Pod kamennou zábou, České Budějovice

2005 Podzimní kolekce, KC Bazilika, České Budějovice

2005 Podzimní kolekce, Galerie Eskort, Brno

2003 Kaprun, Moravská galerie, Brno

2001 Jarní kolekce, Galerie Eskort, Brno

1998 Otravné obrazy, NS IGY, České Budějovice

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Lotus Effect, Galerie Šternberk, Šternberk

2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha

2007 Vzpomínka, za kterou se stydím, Galerie AVU, Praha

2003 Praguebiennale 1, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

2003 Za jiných okolností by to mohla být pravda, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2002 IV. bienále mladého umění Zvon, Fórum nezávislých galerií, GHMP, Dům U Zlatého prstenu, Praha

2001 Jaro, léto, zima, Galerie Eskort, Brno

1999 Pandora box, DUMB, Brno

1999 7, Galerie Mladá fronta, Brno

1996 Sobí šlašky, Galerie mladých, Brno

Václav Girsas (*6. 10. 1969, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2006 Royal Academy of Art (KABK), Haag, NL

2005 VŠUP, Praha (Jiří David)

2001 – 2007 AVU, Praha (Vladimír Skrepl)

1989 – 1990 Vysoká škola zemědělská, Praha

samostatné výstavy (výběr):

2008 Galerie Provázek, Brno

2008 Václav Nissan, Galerie Půda, Jihlava

2008 U podchodu. Obrazy z jednoho místa, Galerie Slavie, Náchod

2006 Výstava pro zvířata, (+ Jana Kochánková), Mravenčí hora, Český ráj

2005 Výstava koček, etc. galerie, Praha

2005 The Hard Line In Democracy, Cross club, Praha

2003 Krajiny, Café Galerie Hidden, Praha

1999 Wunderbar Gallery, Frankfurt nad Mohanem, DE

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Lotus Effect, Galerie Šternberk, Šternberk

2008 Intro 518 Teď 69 Teď 180 Intro Bonus Q Track!, Karlín Studios, Praha

2008 All about... Prague, White Box Gallery, Mnichov, DE

2008 CZ – SK současná mladá malba, Wannieck Gallery, Brno

2008 Big Gruppen Hybrid Painting Session, 4 + 4 dny v pohybu, Praha

2007 Na názvu jsme se neshodli, Galerie NoD, Praha

2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha

2007 Videokemp 2007, Zámek Třebešice

2007 Hygiena nižší střední třídy, Galerie Půda, Jihlava

2007 Ztracená nevinnost, Meet factory, Praha

2006 Akné, Galerie Rudolfinum, Praha

2006 Česká malba 1985 – 2005, Wannieck Gallery, Brno

2003 Praguebiennale 1, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

2002 Heavy metal for sale, Galéria Buryzone, Bratislava, SK

Jana Kalinová (* 23. 3. 1978, Brno)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2001 Kent Institute of Art and Design (KIAD), Canterbury, UK

1999 VŠVU, Bratislava, SK (Rudolf Sikora)

1997 – 2007 FaVU VUT, Brno

2008 spoluzaložila Galerii Parallel v Praze

2004 Cena Jindřicha Chalupeckého, finalistka

2000 – 2007 vedla Galerii Eskort v Brně

samostatné výstavy (výběr):

2008 Život a dílo Josefa Predátora, Galerie NoD, Praha

2007 Brainstorm, Galéria Bastart, Bratislava, SK

2004 Barvy naší jeskyně, Moravská galerie, Pražákův palác, Brno

2003 Když nevím, tak se zeptám, zeptala bych se, ale nevím koho, Galerie Home, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 VI. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha

2008 L'Art en contemporain Europe, Remeš, FR

2008 Lotus Effect, Galerie Šternberk, Šternberk

2006 Billboart gallery, České centrum, Bukurešť, RO

2006 III. Zlínský salon mladých, KGVU, Zlín

2005 Zrcadlo přírody, Expo 2005, Aichi, JP

2005 V. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha

2004 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupeckého, DUMB, Brno

2004 Eastern Alliance, projekt Umělec, Lichtturm, Berlín, DE

2002 IV. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha

2001 Fotok, Galerie MEO, Budapešť, HU

2000 Hnízda her, Galerie Rudolfinum, Praha

Petr Písařík (*21. 11. 1968, Jindřichův Hradec)

žije a pracuje v Praze

studium:

1987 – 1994 AVU, Praha (Jiří Ptáček, Stanislav Kolíbal)

1989 – 1993 členem skupiny Pondělí

samostatné výstavy (výběr):

2007 5. 5., Galerie ad astra, Kuřim

2007 AA (Atom Advantage), Vernon Projekt, Praha

2005 Flower Power, Galerie Vernon, Praha

2005 (+ Milan Perič), Národní galerie, Veletřní palác, Praha

2004 Dům umění, České Budějovice

2003 Sluníčko, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2003 Galerie Home, Praha

2002 Live, Galerie Home, Praha

2001 Sory, Galerie MXM, Praha

1998 Galerie Pod kamennou žabou, České Budějovice

1997 Galerie MXM, Praha

1996 Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk

2008 Lotus Effect, Galerie Šternberk, Šternberk

2007 Vylepšený model, kulhavý efekt, Galerie NoD, Praha

2007 Forma následuje... risk, Futura, Praha / Karlín Studios, Praha / SNG, Bratislava, SK

2001 Pondělí – Velká přestávka, DUMB, G99, Brno

2001 How the West Has Won and Lost, České centrum, Londýn, UK

1997 Snížený rozpočet, Mánes, Praha

1996 Česká abstrakce, Galerie Václava Špály, Praha

1996 Mrkačka, Galerie MXM, Praha

1992 Prague – Bratislava. D'une génération, l'autre, Musée de la ville de Paris, Paříž, FR

1991 Pondělí, G.AKKU, Steyer, AT

1990 Medhermeneutika + Pondělí, Galerie U Řečických, Praha

Vít Soukup (* 17. 10. 1971, České Budějovice – †2. 12. 2007, Praha)

studium a stáže:

2003 absolvoval doktorandské studium na VŠUP, Praha

1995 – 1996 AVU, Praha

1991 – 1997 VŠUP, Praha

2001 Cena Jany Rybářové

2000 Cena Václava Chada

samostatné výstavy (výběr):

2007 Armáda pro republiku, Karlín Studios, Praha

2004 Dorka Sale 53%, Galerie ad astra, Kuřim

2004 Katalog, Galerie Brno, Brno

2003 Posmrtná výstava, KGVU, Zlín

2003 Dorka, Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava

2002 Rozkoš u Tvrdohlavých, Galerie Tvrdohlavých, Praha

2002 Špalíky, Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem

1999 Květy, Galerie Die Aktualität des Schönen..., Liberec

1998 Mé kanoe, Galerie Václava Špály, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Lotus Effect, Galerie Šternberk, Šternberk

2007 The Collectors: Live Re-Edit, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2003 Perfect Tense, Jízdárna Pražského hradu, Praha

2003 Obsese sběru, OGV, Jihlava

2002 A sakra!, Galerie VŠUP, Praha

2002 IV. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha

2002 III. Zlínský salon mladých, KGVU, Zlín

2001 Story, Galerie NoD, Praha

2000 Zdroje nového stylu, Jízdárna Pražského hradu, Praha

2000 II. Zlínský salon mladých, Státní galerie, Zlín

2000 Klasika 2000, Muzeum umění, Olomouc

1999 Vidiny, Galerie NoD, Praha

1998 Boystory, Galerie Bunkr, Praha

1998 Zelená, Galerie AVU, Praha

1997 Poslední obraz, Galerie Rudolfinum, Praha

„Lotus effect“ je vědecký termín používaný pro materiály s vlastnostmi skutečného lotosu. Kdykoliv totiž listy a květ této rostliny namočíte, kapky vody z něj sklouznou. Povrch lotosu proto zůstává suchý a také čistý, neboť z něj voda odnese většinu nečistot. Bádání nad podstatou tohoto jevu přineslo zajímavé zjištění. Na mikroskopické úrovni není povrch lotosu plochý, je zvrásněný, což brání vodě přilnout. Tento objev je dnes uplatňován ve vývoji a aplikaci nanotechnologií. Vznikají samočisticí nátěry, střešní tašky, kuchyňské nádobí...

Cím „lotus effect“ inspiroval výstavu? Ani ne tak schopností sebeočisty, jako představou určité mikroskopické struktury, která mění vlastnosti věci. V mé koncepci jde o metaforu jednoho z možných přístupů k předmětné malbě.

V obrazech pěti autorů mladší a střední generace jsem našel vzájemné příbuzenství. Jednak malují expresivně a předmětné téma stavějí barvou. Výrazovost ale pokaždé podléhá tendenci co nejvěrněji zobrazit námět. Tendence k vybudování popisného zobrazení (a myslet na tendenci považují za významnější než zaobírat se tím, nakolik se obraz nakonec „podobá“ předloze) vede autory k nutnosti kontrolovat a usměrňovat expresivní rukopis.

Malíř se učí budovat iluzivní obraz různými způsoby. Malíři z Lotus Effect usilují o to, aby zpodobení předmětu, figury nebo krajiny bylo do určité míry výsledkem náhodné shody okolností. Tato úroveň je u někoho pouze jedním z prvků v systému obrazu (lité kočičí fousky v malbách Václava Girsy, povrchy vesmírných těles u Jany Kalinové nebo sypané části ve stylizovaném zátiší Petra Písaříka), ale například u Petra Brožky jde o komplexní výstavbu obrazu ušmudláními a zdánlivě neuvědomělými vstupy štětcem a špachtlí. Bravurní malování Víta Soukupa se pro změnu opíralo o předlohu v dětských figurkách bojovníků, které se v jeho podání změnilly v portréty zuřivých a hrdých osob/osobností. Výsledný „diletantismus“ je tak očekávaným (!) důsledkem rozdílu v „materiálu“ a měřítku.

Abych opět použil příměru, mikroskopická struktura je zde jiná, vlastnosti obrazu změněné, ale iluze zůstává (skoro) taková, jak ji známe z tradiční malby. Neutěct před zobrazováním skutečnosti, jež je s tímto médiem dlouhodobě spjaté, je výzvou, které se dnes musí vyjít vstříc jinak než před dvaceti nebo sty lety. Zahlédnout jednu možnost v zobrazování jako „shodě náhod“ je vzrušující přinejmenším pro mne.

Je to perspektiva, ve které se pozorování, proces malby a výsledný artefakt opět zapojují do sebe navzájem.

Jiří Ptáček
/text k výstavě/

Tuto výstavu bych rád věnoval Vítovi Soukupovi, se kterým jsem počítal už od počátku úvah o této výstavě, ale už jsme si o ní spolu nestihli popovídat.

Vít Soukup

Vít Soukup

Martin Mainer, Pokračování I.

30. 4. – 22. 5.

kurátor Martin Fišr, úvodní slovo Martin Mainer

Martin Mainer (*31. 10. 1959, Ostrava)

žije a pracuje v Praze a Brně

studium:

1981 – 1985 AVU, Praha

1978 – 1981 VŠUP, Praha

od 1998 vedoucí ateliéru malby na FaVU VUT, Brno

1993 Cena Jindřicha Chalupického, laureát

samostatné výstavy (výběr):

2008 Pokračování II., Galerie města Blanska, Blansko

2008 Pokračování I., Galerie Šternberk, Šternberk

2007 Klam tká klam / Klid tká klid, Mánes, Praha

2006 Erotika, Centrum Egona Schieleho, Český Krumlov

2006 Martin Mainer 1982 – 2006, Galerie Klatovy/Klenová, Galerie U Bílého
jednorožce, Klatovy

1999 Vlek lesa lesů, Galerie Rudolfinum, Praha

1998 Katalog, Galerie Die Aktualität des Schönen..., Liberec

1997 Galerie Behémot, Praha

1997 Galerie JNJ, Praha

1996 Výlet aneb Do Indie západní cestou, Nová síň, Praha

1994 Obrazy, Galerie Caesar, Olomouc

1994 Galerie MXM, Praha

1994 Leafs, Headlands Center for the Arts, Sausalito, USA

1992 Galerie MXM, Praha

1991 (+ Antonín Střížek, Petr Nikl), Galerie MXM, Praha

1990 Dům U divého muže, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2007 Amaro jilo / Naše srdce, DUMB, Brno

2006 ±50 – Generace 80. let ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová, Galerie města
Plzně, nadzemí, Plzeň / Galerie Klatovy/Klenová, Galerie U Bílého

jednorožce, Klatovy

2003 Generační výsek, Galerie Tvrdohlaví, Praha

2003 Ejhle světlo, Moravská galerie, Brno

2005 Expresce, ČMVU, Praha

2001 Nové spojení, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

1999 Brno-Praha-Wien, DUMB, Brno

1997 Kořeny, Mánes, Praha

1997 At Home, Šamorín, SK

1997 Laureáti Ceny Jindřicha Chalupického, Pražský hrad, Praha

1995 Beyond Belief, Museum of Contemporary Art, Chicago, USA / Institute
of Contemporary Art, Philadelphia, USA / Joslyn Art Museum, Omaha,
USA / Galerie Sýpka, Vlkov u Brna

1995 Der Riss im Raum, Martin-Gropius-Bau, Berlín, DE

1993 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického, Galerie Václava Špály, Praha

1992 Krajina, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha

1992 Obluda Behémot, Galerie Behémot, Praha

1992 Situace '92, Mánes, Praha

1992 Mezi Ezopem a Mauglím, Galerie Václava Špály, Praha

1991 Wanderlieder, Stedelijk Museum, Amsterdam, NL

1991 Beitrag zum Glück, Galerie der Künstler, Mnichov, DE

1990 Polymorfie, Martin-Gropius-Bau, Berlín, DE

1990 Czech Introspective, International Monetary Fund, New York, USA

1990 Česká alternativa, ÚLUV, Praha

1989 Popis jednoho zápasu, Orlická galerie výtvarného umění, Rychnov

nad Kněžnou / Oblastní galerie výtvarného umění, Roudnice nad

Labem / Galerie výtvarného umění, Cheb / Galerie výtvarného

umění, Karlovy Vary / Dům umění, Opava

1989 Mladé ateliéry, Galerie Fronta, Praha

1987 Výstava třiceti, Lidový dům, Praha

zleva: Oldřich Bystřický, Petr Písařík, Silvína Arismendi

163 m²

28. 5. – 20. 6.

kurátor a úvodní slovo Martin Fišr

vystavující: **Silvína Arismendi, Oldřich Bystřický, Jan Haubelt, Martin Horák, Vendula Chalánková, Eva Kořátková, Blanka Lhotáková, Petr Písařík, Pavla Sceranková, Tomáš Vaněk**

Silvína Arismendi (*23. 7. 1976, Montevideo, Uruguay)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2004 International Sommerakademie, Salzburg, AT (Marjetica Potrc)

2001 – 2007 AVU, Praha (Vladimír Skrepl)

1996 – 2000 IENBA, Montevideo, Uruguay

2007 Essl Award CZ, finalistka

samostatné výstavy (výběr):

2008 Part-time artist, A.M.180, Praha

2007 Antajtl, Bořivojova Experimental Space, Praha

2006 Some girls wander by mistake, Galerie mladých, Brno

2005 První jarní den, Galerie Eskort, Brno

2004 Jelenovi pivo neleJ, (+ Eva Kořátková), Galerie Jelení, Praha

2004 Thanks for coming, Galerie im Alcatraz, Hallein, AT

2003 The things made by people, Galerie Jelení, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk

2008 Když jsem byl malej, hrál jsem si s holkama, Galerie Klatovy/Klenová,

Dům U Bílého jednorožce, Klatovy

2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha

2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha

2007 Essl Award, Malá galerie AVU, Praha

2006 Móda nemóda, Galerie C2C, Praha

2006 The one minutes award, The one minutes Foundation, Amsterdam, NL

2006 Indikace, 4+4+4 dny v pohybu, Praha

2005 Aspirace na věčnost, Moravská galerie, Brno

2003 Obsese sběru, OGV, Jihlava

Oldřich Bystřický (*23. 9 1981, Kyjov)

žije a pracuje v Žeravicích a Praze

studium:

2006 – 2008 FaVU VUT, Brno (Petr Veselý, Tomáš Lahoda)

2001 – 2006 Kvv PdF, Univerzita Palackého, Olomouc

samostatné výstavy (výběr):

2007 Un/Utility, Benzínka, Slaný

2007 Prostor, (+ Silvie Kučerová), Výstavní síň, Litovel

2006 Na hranici skutečnosti, (+ Dina Zouharová), Konvikt, Olomouc

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Cargo – Art In Box, Budapešť, HU

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk

2008 Místní lidová tvořivost, Bohuslavice u Kyjova

2008 Místo nahoře, Ateliér malba 1 Tomáše Lahody, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna

2008 13 x FaVU, Výstavní síň Synagoga, Hranice na Moravě

2008 The Best Of Malba 1, Studenti ateliéru malířství Tomáše Lahody

FaVU VUT, Reduta, Brno

2006 Bez titulu, Konvikt, Olomouc

2005 Portfolio, Výstavní síň ZUŠ Miloslava Stibora, Olomouc

2005 Defilé syna Van Gogha, Výstavní síň Synagoga, Hranice na Moravě

Jan Haubelt (*12. 5. 1977, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2006 AVU, Praha (Jiří Příhoda)

2005 Athens Academy of Fine Arts, Atény, GR

2001 – 2007 VŠUP, Praha (Kurt Gebauer)

člen skupiny Ládví

samostatné výstavy (výběr):

2008 Stejný obraz, Entrance Gallery, Praha
2007 Tobyho vidění, Galerie Jelení, Praha
2006 Mimikry, A.M.180, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha
2007 Místo pro projekt. Pokus o politickou výstavu, Galerie VŠUP, Praha
2007 Vylepšený model, kulhavý efekt, Galerie NoD, Praha
2005 VŠUP Dnes, Mánes, Praha
2005 Škola Kurta Gebauera, České kulturní centrum, Brusel, BE
2005 Kosmix, Galerie GPS Art Gate, Praha

Martin Horák (*22. 3. 1968, Olomouc)

žije a pracuje v Olomouci

studium:

1990 – 1995 Univerzita Palackého, Olomouc (dějiny umění)
1986 – 1988 VUT, Brno

1994 – 1995 a 1997 – 1999 kurátor Divadla hudby, Olomouc

samostatné výstavy (výběr):

2008 Píši ti v bolesti, A.M.180, Praha
2008 Odjezdy, Vitrina BJ, Praha
2007 Still (my) life – Redux, Galerie Půda, Jihlava
2007 On, (+ Lenka Vítková), Dům umění, Opava
2006 Last minute, Galerie Eskort, Brno
2006 „36“, (+ Michal Kalhous), 36, Olomouc
2005 Olomoucký Výtvarník, Galerie Jelení, Praha
2005 Léto ve městě II., Galerie Caesar, Olomouc
2005 Still (my) life, Divadlo hudby, Olomouc
2004 Léto ve městě, (+ KW), Galerie Šternberk, Šternberk
1999 BILLBOARDY, Galerie JNJ, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Absence v záznamu, Galerie Václava Špály, Praha
2007 Forma následuje... risk, Futura, Praha / Karlín Studios, Praha / SNG, Bratislava, SK
2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha
2007 Střední věk, Galerie 5. patro, Praha
2006 Aktuál 06, Galerie Caesar, Olomouc
2006 OVA 95 – 05, GVUO, Ostrava
2002 IV. bienále mladého umění Zvon, Fórum nezávislých galerií, GHMP, Dům U Zlatého prstenu, Praha
2001 Vánoční lesík, Galerie Šternberk, Šternberk
1999 Vidiny, Galerie NoD, Praha

Vendula Chalánková (*4. 2. 1981, Přerov)

žije a pracuje v Brně

studium a stáže:

2005 Facultad de Bellas Artes, Cuenca, ES
2001 AVU, Praha (Milan Knížák)
1999 – 2006 FaVU VUT, Brno (Vladimír Merta, Marián Palla, Václav Stratil)

2006 Cena Josefa Hlávky

samostatné výstavy (výběr):

2008 Life Style, Sausalito, Brno
2008 Solitér, 00 Art Gallery, Brno
2007 Jací jsme to divní milenci, navzájem si sajem invenci, 36, Olomouc
2007 Komiksy, výšivky, esemesky, Galerie Doma, Kyjov
2006 Kávu si osladím o trochu víc, Radnice, Náměšť nad Oslavou
2006 Vyzývavý make up, Galerie Dole, Ostrava
2006 Camarero me cobra!, Galerie mladých, Brno
2005 Žít jako kaskadér, Galerie Eskort, Brno
2004 Jako malá jsem si myslela, že si mě vezme Karel Gott, Kavárna Desert, Brno

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Cargo – Art In Box, Budapešť, HU
2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2006 The &, výstava diplomových prací, Galerie Brno, Brno
2006 Dívčí sen, Školská 28, Praha
2005 Sell Me Buy Me, Galerie AVU, Praha
2004 Otevírání krajiny, Galerie kritiků, Praha
2003 10 let FaVU, DUMB, Brno

Eva Koťátková (*1. 9. 1982, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2005 – 2006 San Francisco Art Institute, San Francisco, USA
2005 International Sommerakademie, Salcburk, AT
2004 VŠUP, Praha (Jiří David)
2002 – 2008 AVU, Praha (Vladimír Skrepl)

2007 Cena Jindřicha Chalupeckého, laureátka

2007 Essl Award CZ, čestné uznání

samostatné výstavy (výběr):

2008 Cesta do školy, Galerie Václava Špály, Praha
2006 Prostřeno, Altán Klamovka, Praha
2006 Speak slower, please, Galerie Preproduction, Berlín, DE
2005 If this procedure should fail, we shall try the other, (+ Dominik Lang), Galerie Alcatraz, Hallein, AT
2005 Škola, Na bidýlku, Brno
2004 Jelenovi pivo neleJ, (+ Silvina Arismendi), Galerie Jelení, Praha
2004 Sněž mě, Na bidýlku, Brno

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2007 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupeckého, Galerie Jelení, Praha
2007 The Collectors: Live Re-Edit, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno
2007 Forma následuje...risk, Futura, Praha / Karlín Studios, Praha / SNG, Bratislava, SK
2007 Praguebiennale 3, Karlín Hall, Praha

2007 Invisible things, Trafo Gallery, Budapešť, HU
2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha
2007 Essl Award, Moderní galerie AVU, Praha
2006 Indikace, 4+4+4 dny v pohybu, Praha
2006 Marsovo pole, Mars Gallery, Moskva, RU
2006 Věcné stavy, Karlín Studios, Praha
2006 Funciones del Cuerpo, 9th Havana Biennial, Havana, CU
2005 Hill 88 Project, Marin Headlands, San Francisco, USA

Blanka Lhotáková (*22. 7. 1982, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2007 L'Ecole des Beaux Arts, Rennes, FR
2006 – 2008 FaVU VUT, Brno (Vladimír Merta)
2000 – 2005 Kvv PdF, Univerzita Palackého, Olomouc

samostatná výstava:

2007 Za Benzinkou k Monice, Benzinka, Slaný

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2007 Cargo – Art In Box, Budapešť, HU
2006 Bez titulu, Konvikt, Olomouc
2004 Defilé syna Van Gogha, Výstavní síň Synagoga, Hranice na Moravě
2004 Olomócké odeur, Galerie Jána Šmoka, Jihlava
2004 DéDéeM, Dům dětí a mládeže, Olomouc
2003 Setkání okamžiků, Galerie MKZ, Uničov
2003 Plenér 03, Konvikt, Olomouc
2003 Osm v řjnu, Galerie MKZ, Litovel
2002 Zavedený privát, Galerie Výpad, Olomouc

Petr Písařík

viz s. 24

Pavla Sceranková (*24. 2. 1980, Košice, SK)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2006 – 2007 DAAD stipendium na UDK, Berlín, DE (Tony Cragg)
2004 Gray School of Art, Aberdeen, UK
2002 AKA, Stuttgart, DE
2000 – 2006 AVU, Praha (Miloš Šejn, Milan Knížák)

2007 Cena Jindřicha Chaluppeckého, finalistka
2005 Essl Award CZ, finalistka

samostatné výstavy (výběr):

2008 Upomínkové předměty, (+ Dušan Záhoranský), Make Up Gallery, Košice, SK
2008 Otevřeno zavřeno otevřeno zavřeno, Benzinka, Slaný
2006 Kapusta, Galerie Jelení, Praha
2004 Pavla in Atelier Unsichtbar, Stuttgart, DE
2004 Odhalené obaly, Galerie U mloka, Olomouc

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha
2007 Finalisté Ceny Jindřicha Chaluppeckého, Entrance Gallery, Praha
2007 Forma následuje... risk, Futura, Praha / Karlín Studios, Praha / SNG, Bratislava, SK
2007 Skúter, bienále mladého slovenského umenia, Galéria Jána Koniarika, Trnava, SK
2007 Punctum, Futura, Praha
2007 Klasse Cragg, UDK, Berlín, DE
2006 Bad good girl, Kino Blow Up, Berlín, DE
2005 Essl Award, Moderní galerie AVU, Praha

Tomáš Vaněk (*25. 7. 1966, Počátky)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2006 ISCP, New York, USA
2004 Camden Arts Centre, Delfina Studio, Londýn, UK
2003 Museums Quartier 21, Tranzit, Vídeň, AT

2002 Headlands Center for Arts, San Francisco, USA
1990 – 1997 AVU, Praha (Jiří Sopko, Vladimír Kokolia)

2001 Cena Jindřicha Chaluppeckého, laureát
2000 spoluzakladatel iniciativy PAS (s Vítém Havránkem a Jiřím Skálou)
od 1995 členem skupiny Bezhlavý jezdec

samostatné výstavy (výběr):

2008 Particip č. 90, Sdílené povrchy, VŠUP, Galerie 207, Praha
2008 Particip č. 79, Listening Comprehension, (+ Marlene Haring), České centrum, Vídeň, AT
2008 Particip č. 78, Šimrací salón, Centrum současného umění DOX, Praha
2007 Participy TV, Galerie Bastart, Bratislava, SK
2006 Particip č. 70, Moravská galerie, Pražákův palác, Brno
2006 Particip č. 56, 36, Olomouc
2006 Když se dívám na televizi, nepřemýšlím, hunt kastner artworks, Praha
2005 Particip č. 46, A.M.180, Praha
2005 Particip č. 45, Metoda, etc. galerie, Praha
2004 Particip č. 39, Camden Arts Centre, Londýn, UK
2002 Particip č. 18, Škoda není Lada, Galerie Display, Praha
2001 Particip č. 15, Knihovna UPM, Praha
2000 Nápad – Šablona – Posun – Střík, Na bidýlku, Brno

kolektivní výstavy (výběr):

2008 163 m², Galerie Šternberk, Šternberk
2007 The Collectors: Live Re-Edit, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno
2006 Pozval jsem pár přátel, aby se přišli podívat, Galerija Nova / Galerija M. Kraljevič, Záhřeb, HR
2006 ID – Ideální identita, České centrum, New York, USA
2005 Praguebiennale 2, Karlín Hall, Praha
2003 Things You Don't Know, K&S Galerie, Berlín, DE
2002 Fair (Glued Intimacy), projekt PAS, Royal College of Art, Londýn, UK
2002 Sláva kosmonautů zapadá prachem, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie Šternberk, Šternberk
2001 Finalisté Ceny Jindřicha Chaluppeckého, Národní galerie, Veletržní palác, Praha
2001 Sleva 20%, Dům umění, České Budějovice

2001 Spleená intimita, Galerie Jelení, Praha
2000 Konfrontace, České centrum, Londýn, UK
2000 Ženy přicházejí a odcházejí, jenom my spisovatelé sci-fi zůstáváme, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie 761, Ostrava
2000 BJ, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie Jelení, Praha
1999 Perplex, Galerie Václava Špály, Praha
1999 Festival akčního umění Malamut, Ostrava
1998 Bistro, (+ Ján Mančuška, v rámci výstavy Vladimíra Kokolii), Mánes, Praha
1997 Umělecké dílo ve veřejném prostoru, projekt SCCA, Národní galerie, Veletržní palác, Praha
1996 BJ, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie AVU, Praha
1995 Doporučené obrazy, Galerie Behémót, Praha

recenze výstavy:

Eva Kulová, 163m², *Ateliér*, 2008, roč. XXI, č. 13, s. 7.

163m²

Název výstavy je vypůjčený z nabídky realitních kanceláří. Jen v ulici, kde se galerie nachází, jsou nejméně dvě. 163m² čistě výstavního prostoru. Nebo 163m² bývalého a nejspíš i budoucího bytu v prvním patře domu v Radniční ulici číslo 3. Pokud se do galerie dostanete v čase přípravy nové výstavy, kdy stěny nezdobí žádná umělecká díla, měřítko klasicistního měšťanského domu nebo třeba mírně omšelé parkety alespoň na okamžik připomenou čerstvě opuštěný byt. Pár dní před nastěhováním nového obyvatele. Je docela zajímavé zjištění, že prostory galerie na většinu návštěvníků působí příjemně. Není to snad jen můj dojem, že umělecká díla zde vystavená, sem obvykle dobře zapadnou.

Přesto jsem chtěl v projektu 163m² tuto stránku galerie zesílit ještě spoluprací s autory, kterým je blízké téma každodenního života. Podobně jako prostor, který je snad více vhodný pro bydlení, než pro vystavování, působí některé jejich výtvořiny aspoň na první pohled jako normální vybavení bytu. Do galerie se tak dostaly vlaječky mapující život podobně jako deník, handmade sedačka s vůní sena, recyklovaná knihovnička, hrnčíkový odposlech sousedů... Jiní autoři galerii zabydlují až na místě. Zdi po jejich zásazích komiksově úpí bolestí, prostor je doplněn o řadu úložných prostorů – krabic a citlivý návštěvník zjistí, že v galerii tak trochu

straší. Snad každého potěší vyřešení záhady trofeje na zdi. Není to byt příliš funkční. Ve výsledku se nakonec potvrdí, že galerie je to rozhodně lepší.

Martin Fišr

/úvodní slovo/

zleva: Martin Horák, Tomáš Vaněk

Oldřich Bystrický

Blanka Lhotáková

Petr Písařík

Jan Nálevka

.txt /Jan Nálevka, Jan Šerých, Ivan Vosecký/

25. 6. – 18. 7.

kurátor a úvodní slovo Martin Fišr

Jan Nálevka (*19. 1. 1976, Jablonec nad Nisou)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

1999 Germinations 11, Centre d'art contemporain, Domaine de Kerguehennec, FR

1998 Magyar iparművészeti Főiskola, Budapešť, HU

1994 – 2000 FaVU VUT, Brno (J. H. Kocman, Peter Rónai, Petr Kvíčala, Václav Stratil)

2007 Cena Jindřicha Chalupického, finalista
od 1995 tvoří s Milanem Mikuláštkem duo MINA

samostatné výstavy (výběr):

2008 .txt, (+ Jan Šerých, Ivan Vosecký), Galerie Šternberk, Šternberk

2008 MINA 13. komnata, (+ Milan Mikuláštk, A.M.180, Praha

2007 MINA Retrospektiva 1995 – 2007, (+ Milan Mikuláštk, etc. galerie, Praha

2006 We Will Meet Again, Futura, Praha

2006 Will You Ever Return?, Entrance Gallery, Praha

2005 Ještě více hodin lásky, než je možné kdy splatit (keep it simple),
Galerie CNA, Ostrava

2005 Ještě více hodin lásky, než je možné kdy splatit, Na bidýlku, Brno

2004 Jeden nikdy nestačí, Galerie Eskort, Brno

2002 Without You I'm Nothing, Galerie NoD, Praha

2000 Zem plná mléka, Galerie Jelení, Praha

1998 The Perfect World, Galerie Behémót, Praha

1998 Le privilège des formes, (+ Milan Mikuláštk, Jan Jírovec), Galerie AVU, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha

2007 Praguebiennale 3, Karlín Hall, Praha

2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha

2007 Na názvu jsme se neshodli, Galerie NoD, Praha

2007 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického, etc. galerie, Praha

2006 Safe, Karlín Studios, Praha

2005 Dámská volenka, Galerie AVU, Praha

2004 Sub:label, It's a Question of Lust, Galerie Display, Praha

2004 Frisbee, The National Museum of Contemporary Art Bucharest (MNAC), Bukurešť, RO

2004 Insiders, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2003 Za jistých okolností by to mohla být pravda, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2003 Nejmladší české umění, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

2003 FaVU 1993 – 2003, DUMB, Brno

2002 IV. bienále mladého umění Zvon, Fórum nezávislých galerií, GHMP,
Dům U Zlatého prstenu, Praha

2001 Sleva 20%, Dům umění, České Budějovice

2001 Jaro-Eskort-Léto, Galerie Eskort, Brno

2001 Obrazy se zvolna mňhají, DUMB, G99, Brno

2000 II. Zlínský salón mladých, Státní galerie, Zlín

1999 Germinations 11, Domaine de Kerguehennec, FR

1999 DORT, Na bidýlku, Brno

1998 Bílá, Nová síň, Praha

Jan Šerých (*13. 5. 1972, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2005 rezidenční pobyt, Bern, CH

1995 International Sommerakademie, Salzburg, AT

1992 – 1999 AVU, Praha (Jiří Lindovský, Michal Bielický, Vladimír Skrepl)

2003 a 2005 Cena Jindřicha Chalupického, finalista

od 1995 členem skupiny Bezhlavý jezdec

samostatné výstavy (výběr):

2008 Last Frame, Ateliér Josefa Sudka, Praha

2008 .txt, (+ Jan Nálevka, Ivan Vosecký), Galerie Šternberk, Šternberk
2007 Roku 2006, 36, Olomouc
2007 Icing (The Forbidden Release), (+ Michal Škoda), Wannieck Gallery, Brno
2007 TAKEMEHOME, hunt kastner artworks, Praha
2006 Jednoho krásného rá..., Galerie Die Aktualität des Schönen..., Liberec
2006 Gotohell, Na Bidýlku, Brno
2005 Abbey Road 02:45, Moravská galerie, Brno
2004 A je to, A.M.180, Praha
2003 10 rad jak vypadat skvěle při sexu, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno
2003 BLA, Galerie 761, Ostrava
2003 Kdopak to mluví?, Dům umění, České Budějovice
2002 Placebo, Galerie Václava Špály, Praha
2000 Ozzy, Galerie Černý pavouk, Ostrava
1999 Dial, Národní galerie, Veletržní palác, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Die Gehilfen, Galerie Klatovy/Klenová, Dům U Bílého jednorožce, Klatovy
2008 VI. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha
2007 The Collectors: Live Re-Edit, DUMB, Dům pánů z Kunštátu, Brno
2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha
2007 Punctum, Futura, Praha
2006 Akné, Galerie Rudolfinum, Praha
2006 Pozval jsem pár přátel, aby se přišli podívat, Galerija Nova / Galerija M. Kraljevič, Záhřeb, HR
2005 Finalisté Geny Jindřicha Chalupického, GHMP, Praha
2005 Praguebiennale 2, Karlín Hall, Praha
2005 V. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha
2004 Neutral, Motorenhalle, Drážďany, DE
2003 Finalisté Geny Jindřicha Chalupického, Futura, Praha
2002 IV. bienále mladého umění Zvon, Fórum nezávislých galerií, GHMP, Dům U Zlatého prstenu, Praha
2002 Fair (Glued Intimacy), projekt PAS, Royal College of Art, Londýn, UK

2002 Sláva kosmonautů zapadá prachem, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie Šternberk, Šternberk
2001 Sleva 20%, Dům umění, České Budějovice
2000 BJ, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie Jelení, Praha
2000 Ženy přicházejí a odcházejí, jenom my spisovatelé sci-fi zůstáváme, (výstava skupiny Bezhlavý jezdec), Galerie 761, Ostrava
1999 Neplánované spojení, Mánes, Praha
1999 Ateliér Vladimíra Skrepla, Galerie MXM, Praha
1999 99 CZ, Václavské náměstí 13-15, Praha

Ivan Vosecký (*30. 3. 1963, Hradec Králové)

žije a pracuje v Praze

studium:

1990 – 1997 AVU, Praha (Milan Knížák, Michal Bielický, Miloš Šejn, Jiří David, Vladimír Skrepl)
1980 – 1987 Fakulta architektury ČVUT, Praha

2007 Umělec má cenu, finalista

samostatné výstavy (výběr):

2008 .txt, (+ Jan Nálevka, Jan Šerých), Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Illegal particip No. 1, Designblok, Praha
2008 Nigdo, Karlín Studios, Praha
2007 Liga mistrů, (+ Štěpánka Šimlová), Galerie Šternberk, Šternberk
2007 Dělník umění, Galerie NoD, Praha
2006 Prorok radosti – dělník umění, Karlín Studios, Praha
2005 A.M.180, Praha
2004 Dobrý nápad, (+ Markéta Othová), Galerie NoD, Praha
2002 Nic není, Display, Praha
2002 Warning - robotizace lidstva, Galerie MXM, Praha
2000 Remixy, Galerie MXM, Praha
1999 Die Kunst ist unser Leben, Národní galerie, Veletržní palác, Praha
1998 Vize a iluze, Galerie Václava Špály, Praha
1997 Den Nezávislosti, (+ Štěpánka Šimlová), Kopecský studio, Praha
1996 Goldfinger, (+ Štěpánka Šimlová), Galerie AVU, Praha

1995 Tak pravil Buddha, Galerie Velryba, Praha
1993 Obrazy, (+ Ondřej Lábr), Kreutzberger Galerie, Berlín, DE
1991 Space, (+ Ondřej Lábr), Galerie Cosmix, Hamburk, DE

kolektivní výstavy (výběr):

2007 Hrubý domácí produkt, GHMP, Městská knihovna, Praha
2007 Střední věk, Galerie 5. patro, Praha
2006 Safe, Karlín Studios, Praha
2006 Akné, Galerie Rudolfinum, Praha
2004 Neutral, Motorenhalle, Drážďany, DE
2004 Eastern Alliance, projekt Umělec, Lichtturm, Berlín, DE
2003 Encuentros intimos de la tercera especie, Galerie NoD, Praha
2002 Ostensiv II, České centrum, Berlín, DE
2001 Junge Kunst aus Prag, Galerie Rasskolnikov, Drážďany, DE
2001 Ostensive, Galerie G2, Lipsko, DE
2000 Konfrontace, České centrum, Londýn, UK
1999 Vidiny, Galerie NoD, Praha
1999 99 CZ, Václavské náměstí 13-15, Praha
1999 Perplex, Galerie Václava Špály, Praha
1997 Snížený rozpočet, Mánes, Praha
1998 Den nezávislosti, Bořivojova 26, Praha
1998 2000 – 2 Froté, AP Ateliér, Praha
1997 I. Zlínský salón mladých, Státní galerie, Zlín
1996 Česká abstrakce, Galerie Václava Špály, Praha
1995 Zkušební provoz, Mánes, Praha

.txt ještě před pár lety patřila mezi nejčastější přípony textových souborů. Prostý text, sekvence znaků bez vnitřní struktury. Devadesátá léta představovala boom nejen ve vývoji informačních technologií, ale především v jejich prosazování se v normálním životě. Umělcům pracujícím s textem se výrazně rozšířily možnosti a také zjednodušil postup vlastní tvorby. Ne všichni umělci okamžitě vyměnili tužky, řezáky a pravítka za klávesnici a myš.

Práce s textem je najednou rychlejší, a je to možná trochu s podivem, zároveň se odesobnila a stala přirozenější. Zde vystavení tři autoři se nevěnují pouze konceptuální práci s textem, přesto se u všech třech s textem setkáváme už od začátků jejich kariér. Výrazných osobností, které

se textem zaobírají, je i na místní scéně určitě mnohem více, ale tato výstava snad alespoň naznačila různorodost východisek a přístupů v oblasti, která zdánlivě přináší na první pohled stejná díla.

Martin Fišr

/úvodní slovo/

Luděk Filipský, Stěna světla

24. 7. – 22. 8.

kurátorka a úvodní slovo Věra Jirousová

Luděk Filipský (*23. 1. 1945, Moravské Budějovice)

žije a pracuje v Kutné Hoře

studium:

1963 – 1969 AVU, Praha (Antonín Pelc, Jan Smetana)

1970 – 1972 odborný asistent na AVU, Praha

samostatné výstavy (výběr):

2008 Stěna světla, Galerie Šternberk, Šternberk

2007 Mezi světlem a tmou, ČMVU, Husova 19-21, Praha

2004 Se světlem, Galerie Gambit, Praha

2003 Galerie Zámecké konírny, Moravské Budějovice

2000 Otevřené pole, Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora

2000 Monolog – dialog, Tylův pomník, Kutná Hora

1996 Městské divadlo, Kolín

1996 (+ Miroslav Konrád), Galerie GAN, Caen, FR

1992 Dům umění, České Budějovice

kolektivní výstavy (výběr):

2007 TAO, Galerie České spořitelny, Kladno

2004 Hudba ve výtvarném umění, Regionální muzeum, Kolín

2002 III. Nový zlínský salon, KGVU, Zlín

1998 Výstava Nového sdružení pražských malířů, Galerie U Rotundy,

Týnec nad Sázavou

1995 Malý obraz, Malovaný dům, Třebíč

1995 Na hranici znaku, Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora

1995 Mosty, Mánes, Praha

1994 Pět českých malířů, České centrum, Varšava, PL

1992 11, ÚLUV, Praha

1984 Čtyřverší, Galerie H, Kostelec nad Černými lesy

Výstava s názvem Stěna světla představuje v prostoru Galerie Šternberk soubor dvaceti čtyř obrazů, které Luděk Filipský namaloval od roku 2005 do současnosti. Výběr obrazů doplňují kresby z let 2004 – 2006, kdy si autor začal zaznamenávat v řadě prací na papíře první podněty ze svého průzkumu fenoménu světla a postupně vytvářel širší rámec koncepčně promyšlených vizuálních modelů, které toto téma vymezují. Jeho malířskému zkoumání světla předchází soubor obrazů z cyklu *Se světlem* z let 2001 – 2002, který byl vystaven na oknech chrámu Sv. Salvátora v Praze na Starém Městě. Tyto prosvětlené obrazy zpřítomňují životodárné boží světlo, „jež osvícuje každého člověka přicházejícího na svět“ – jak je psáno v Evangelium svatého Jana. Není tajemstvím, že se život každého z nás projasňuje právě z tohoto, zároveň duchovního i hmotného zdroje, a člověk často cítí na vlastní kůži, když s tímto vnitřním světlem ztrácí kontakt. V takové chvíli plné nejistoty se obvykle ptáme, kde vlastně toto světlo přebývá a kde je máme hledat?

Vystavený soubor abstraktních obrazů Ludka Filipského ve zdejší galerii pokračuje v tomto výzkumu, soustřeďuje se zejména na fenomén postupování *světla*; zaznamenává jeho pohyb a projasňování zdroje světla v kontextu přirozeného světa. Východiskem obrazu bývá většinou předmětná událost, která vyvolá proces následných proměn v kontextu abstraktních forem vytvářejících obraz. Dotyk se zdrojem vnitřního světla vede Ludka Filipského k metodické práci, aby se na jeho plátnech zpřítomnilo světlo v samotné osnově linií, barev a elementárních znaků, vytvářejících tělo obrazu, zpod něhož prosvítají viditelné stopy a fragmenty světla – jako každodenní existenční minimum světlych okamžiků. Na první pohled lze zaznamenat, že obrazy vznikají ze součinnosti chaosu a různých formujících se systémů řádu; projevuje se v nich šťastné spojení malířských možností, ponechávajících prostor pro hru náhody i pro racionální výzkum.

Pracnost a neokázalá trpělivost vložená do technologie malby, kombinované s vymývaným rukopisem, účinně ochraňuje vnitřní smysl malby, který sleduje postupování „stěny světla“ světem každodennosti. Zároveň tato technická stránka malířského procesu spojená s invenčním přístupem zabraňuje, aby se v obrazech prosadil vliv dekorativních výtvarných forem, založených na záznamech permutací optických zákonitostí. Obrazy Ludka Filipského tvoří zhuštěnou síť postupujících se barev a vrstevnic, v níž se zároveň projevuje jistá nezáměrnost cíle. Právě

tyto vlastnosti malíři otevírají cestu dovnitř do utváření smyslu obrazu. Sleduje soustředné kruhy myšlení a meditace, umožňující prostřednictvím elementárních forem ukázat zkušenost postupování „stěny světla“ hmotným světem. Pro něco nepojmenovatelného, to, co nelze definovat slovy, se tak může stát prostředníkem obraz.

Je zřejmé, že víc než předmětný impuls ovlivňuje jeho prvotní kresby a obrazy pozornost upřená na tvořící se sítě abstraktních souřadnic a prvků, do níž vkládá barvy zpřítomňující emoce, které evokují prožitky předmětného světa. Jejich uvnitř přítomnosti skrytý, společný horizont přináší „všudypřítomné světlo – s jeho barvami, jeho paprsky a vlněním“. Světlo, které se v celém souboru projevuje jako prostředník orientace a vede člověka, aby vnímal tělem i v mysli jeho oživující moc.

Věra Jirousová
/úvodní slovo/

zleva: Jiří Thýn, Rostislav Košťál, Markéta Othová

Tichá dohoda /Marek Meduna, Markéta Othová, Jiří Thýn, Vincenc Vingler a další/

27. 8. – 19. 9.

kurátoři a úvodní slovo Edith Jeřábková a Pavel Vančát

Marek Meduna (*18. 12. 1973, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium:

1999 – 2005 AVU, Praha (Jiří David, Veronika Bromová, Michael Rittstein, Vladimír Skrepl)

člen skupiny Rafani

2004 a 2006 Cena Jindřicha Chaluppeckého, finalista (s Rafany)

samostatné výstavy (výběr):

2008 Současná improvizace, otevřené archivy a vystydlá večere, Galerie Dole, Ostrava

2008 Řeka, Galerie města Blanska, Blansko

2008 Bezradný otec a století ženy, Moravská galerie, Pražákův palác – Atrium, Brno

2007 Varianta, Galerie Louvre, Praha

2007 Program, (+ Andrea Součková), Galerie Jelení, Praha

2006 Konec Evropy, (+ Jiří Franta), Galerie Slávie, Náchod

2005 Sobota, etc. galerie, Praha

2005 Obsah, A.M.180, Praha

2002 Luděk Rathouský, (+ Raoul), Kavárna Apart, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 ... no places no frontiers..., Dominik art projects, Krakov, PL

2008 Tichá dohoda, Galerie Šternberk, Šternberk

2008 Ultra, Galerie Zdeněk Sklenář, Praha

2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha

2007 Vylepšený model, kulhavý efekt, Galerie NoD, Praha

2007 Praguebiennale 3, Karlín Hall, Praha

2007 Forma následuje... risk, Futura, Praha / Karlín Studios, Praha / SNG, Bratislava, SK

2007 Na názvu jsme se neshodli, Galerie NoD, Praha

2006 Pozval jsem pár přátel, aby se přišli podívat, Galerija Nova / Galerija M. Kraljevič, Záhřeb, HR

2006 Indikace, 4+4+4 dny v pohybu, Praha

2006 Věcné stavy, Karlín Studios, Praha

2006 Martovo pole, Galerie Mars, Moskva, RU

2006 Gorkiewitz, Haring, Lang, Meduna, Pětiletá, Wolff, Rakouské kulturní fórum, Praha

2005 Sister and me, (+ Sylvie Brodi), Galerie Doubner, Praha

2005 Že je to strašné, ale ještě horší, Galerie AVU, Praha

2005 Výstava II. ročníku malířského symposia, Galerie Brno, Brno

2005 Diplomové práce, Karlín Studios, Praha

2005 Hudební bonus – Petr Lysáček a Vladimír Skrepl se studenty, Galerie Šternberk, Šternberk

2003 Rizoto, A.M.180, Praha

2003 Telol IV + mazlíčci, CO 14, Praha

2003 Jarní sklizeň, Galerie Tvrdohlaví, Praha

Markéta Othová (*18. 3. 1968, Brno)

žije a pracuje v Praze

studium:

1987 – 1993 VŠUP, Praha

2002 Cena Jindřicha Chaluppeckého, laureátka

1999 a 2001 Cena Jindřicha Chaluppeckého, finalistka

samostatné výstavy (výběr):

2007 Mayday, Ateliér Josefa Sudka, Praha

2006 Mluv s ní, Galerie Jiří Švestka, Praha

2005 Emergent View, (+ Michal Pěchouček), Kommunale Galerie im Leinwandhaus, Frankfurt nad Mohanem, DE

2005 Věci, místo, (+ Adriena Šimotová), Galerie Caesar, Olomouc

2004 L'île de la Tentation, Galerie Nicolas Krupp, Basilej, CH

2004 A Good Idea, (+ Ivan Vosecký), Galerie NoD, Praha

2003 Dům umění, České Budějovice
2001 Utopia, Galerie Nicolas Krupp, Basilej, CH
2000 Kunsthalle Basel, Basilej, CH
2000 Měkký kryt, Galerie Černý pavouk, Ostrava
1999 Síla osudu, Moravská galerie, Brno
1998 Team Spirit, (+ Pierre Daguin), Galerie Václava Špály, Praha
1998 Její život, Národní galerie, Veletržní palác, Praha
1997 Un monde parfait, Galerie Alain Gutharc, Paříž, FR
1997 Oheň do kapes!, DUMB, Brno
1996 Staré zdroje, GHMP, Staroměstská radnice, Praha
1996 Apollo 13, (+ Pierre Daguin), Galerie Ruce, Praha
1996 Mrkačka, (+ Jiří Kovanda), Galerie MXM, Praha
1994 Jiné zbraně, Window Gallery, Praha
1993 Dokola, (+ Veronika Bromová), Klub Radost, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Tichá dohoda, Galerie Šternberk, Šternberk
2007 Neexistuju když mě nevidíš, Futura, Praha
2005 Nature's Mirror, Otowa, Tokio, JP
2005 Sitting, Standing, Reclining II, Modern Culture, New York, USA
2005 Praguebiennale 2, Karlín Hall, Praha
2004 Fotografie?!, Galerie Klatovy/Klenová, Dům U Bílého jednorožce, Klatovy
2003 Balkan Konsulat, Galerie Rotor, Graz, AT
2003 Things You Don't Know, Galerie K&S, Berlín, DE
2003 Glamour, Window Gallery, Praha
2002 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického, DUMB, Brno
2001 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického, Národní galerie, Veletržní palác, Praha
1999 Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického, Národní galerie, Veletržní palác, Praha
1997 Demode, Galerie U Dobrého pastýře, Brno
1997 Mrtvé duše, Nová síň, Praha
1997 Parallèles Prague – Paris, České centrum, Paříž, FR
1997 Snížený rozpočet, Mánes, Praha
1996 Urbane Legenden: Prag, Staatliche Kunsthalle, Baden-Baden, DE
1996 I. Zlínský salón mladých, Státní galerie, Zlín

1996 Okamžik zaostření, Galerie MXM, Praha
1996 Milenci, Galerie JNJ, Praha
1995 Zkušební provoz, Mánes, Praha
1995 Hranice fotografie, Pražský dům fotografie, Praha
1994 I. bienále mladého umění Zvon, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha
1994 Ženské domovy, Štencův dům, Praha
1993 Nová jména, Pražský dům fotografie, Praha

Jiří Thýn (*30. 10. 1977, Praha)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2007 rezidenční pobyt, Bern, CH
2002 – 2003 AVU, Praha (Vladimír Skrepl)
2002 – 2003 UIAH University, Helsinky, FIN
1999 – 2005 VŠUP, Praha (Pavel Štecha)

člen skupiny Ládví

samostatné výstavy (výběr):

2008 4 rohy hotelu Hilton, etc. galerie, Praha
2006 All the best, Ateliér Josefa Sudka, Praha
2006 This point..., Galerie Preproduction, Berlín, DE
2003 Místní území, Galerie CO14, Praha
2002 Places of silence for my sister, Galerie Francouzského institutu, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Gallery by night, Studio Gallery, Budapešť, HU
2008 Tichá dohoda, Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Obrazy slov, Letohrádek Hvězda, Praha
2008 Současný český kubismus, GHMP, Staroměstská radnice, Praha
2007 Vylepšený model, kulhavý efekt, Galerie NoD, Praha
2007 Praguebiennale 3, Karlín Hall, Praha
2006 Účel, Galerie AVU, Praha

2006 Věcné stavy, Karlín Studios, Praha
2005 Udělali jsme téměř všechno, (+ Domink Lang), Entrance Gallery, Praha
2005 Enviromental, (+ Dušan Skala), A.M.180, Praha
2004 1+1, (+ Adéla Svobodová), Galerie Jelení, Praha
2002 Konfrontace, Pražský dům fotografie, Praha
2002 A sakra!, Galerie VŠUP, Praha

Vincenc Vingler (*30. 4. 1911, Praha – †14. 8. 1981, Praha)

studium:

1927 – 1933 UMPRUM, Praha

1947 člen Umělecké besedy

samostatné výstavy (výběr):

1981 Výběr z díla, GHMP, Staroměstská radnice, Praha
1979 Dřevo a grafika, SG, Praha
1977 Nová síň, Praha
1963 Plastiky a kresby zvířat, Galerie Václava Špály, Praha
1957 Kresby a plastiky z Číny, (+ Zdenek Seydl), Galerie Československý spisovatel, Praha
1944 Ars, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Tichá dohoda, Galerie Šternberk, Šternberk
2007 Od sochy..., České sochařství 2. poloviny 20. století ze sbírek Galerie Klatovy/Klenová, Galerie Klatovy/Klenová, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy
2004 Animálie, Zvířata v dlech mistrů minulých, současných a budoucích, Galerie české plastiky, Praha
2001 Dotyk sochy, Muzeum umění, Olomouc
1990 Výtvarné tendence, Středočeská galerie, Praha
1989 České sochařství 1948 – 1988, Krajské vlastivědné muzeum, Olomouc
1988 Umělecká beseda k 125. výročí založení, Mánes, Praha
1983 20 let Galerie hlavního města Prahy, GHMP, Staroměstská radnice, Praha

1981 České malířství a sochařství 1900 – 1980, AJG, Hluboká nad Vltavou
1972 Malé sochařské formy a sochařská kresba I., Galerie Václava Špály, Praha
1969 50 Jahre der Tschechischen angewandten Kunst und industrial design, MAK, Vídeň, AT
1965 Výtvarní umělci k výročí 20 let ČSSR, Dům U Hybernů, Praha
1963 Sto let Umělecké besedy, Jízdárna Pražského hradu, Praha
1960 Soudobé české malířství 1945 – 1960, Dům umění, Olomouc
1958 A XIX. és XX. század cseh és szlovák szobrászata, Mücsarnok, Budapešť, HU
1951 Ausstellung der tschechoslowakischen Skulptur, Kunsthalle, Vídeň, AT
1950 Členská výstava Umělecké besedy, Slovanský ostrov, Praha
1949 Československý lid a jeho kraj v životě, práci a zápasu, Jízdárna Pražského hradu, Praha
1948 Malíři a sochaři UB 48, Slovanský ostrov, Praha
1947 Ze zájezdu český výtvarníků do Francie, Galerie J. R. Vilímek, Praha
1946 Art Tchecoslovaque 1938 – 1946, Galerie La Boétie, Paříž, FR

text k výstavě:

Edith Pavel [Edith Jeřábková, Pavel Vančát], Tichá dohoda, *Ateliér*, 2008, roč. XXI, č. 20, s. 5.

58

na stěně: Marek Meduna, socha: Vincenc Vingler

Marek Meduna

Marek Meduna, Vincenc Vingler

59

Daniela Baráčková

Daniela Baráčková – Petra Herotová, 400 g polohrubé mouky, prášek do pečiva, ...

6. 11. – 5. 12.

kurátoři Martin Fišr, Daniela Baráčková, Petra Herotová, úvodní slovo Jiří Ptáček

Daniela Baráčková (*6. 8. 1981, Boskovice)

žije a pracuje v Praze

studium a stáže:

2007 AVU, Praha (Vladimír Skrepl)
2007 Willem de Kooning Academy, Hogeschool, Rotterdam, NL
od 2004 VŠUP, Praha (Jiří David)
2000 – 2005 PdF, Masarykova univerzita, Brno

samostatné výstavy (výběr):

2008 400 g polohrubé mouky, prášek do pečiva, ..., (+ Petra Herotová), Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Vyrobit houpačku z pneumatiky s rockovým ďáblem, Karlín Studios, Praha
2007 Chtěla jsem namalovat jak se 40 Židů modlí před odletem, Galerie NoD, Praha
2006 Naléhavé, (+ Petra Herotová), Altán Klamovka, Praha

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Rec Mode 01, Gallery Valentina Moncada, Řím, IT
2008 Ctíhodná periferie, Galerie Slavie, Náchod
2008 Cena kritiky za mladou malbu, Galerie kritiků, Praha
2007 Punctum, Futura, Praha
2007 Invisible things, Trafo Gallery, Budapešť, HU
2007 Praguebiennale 3, Karlín Hall, Praha
2006 Věcné stavy, Karlín Studios, Praha
2006 Martovo pole, Galerie Mars, Moskva, RU
2006 Účel, Galerie AVU, Praha

Petra Herotová (*3. 6. 1980, Ostrava)

žije a pracuje v Blansku

studium a stáže:

2005 AVU, Praha (Vladimír Skrepl)
2003 – 2007 VŠUP, Praha (Stanislav Diviš, Jiří David)
1998 – 2004 FaVU VUT, Brno (Margita Titlová)

2007 Start Point, laureátka
od 2007 kurátorkou Galerie města Blanska

samostatné výstavy (výběr):

2008 400 g polohrubé mouky, prášek do pečiva, ..., (+ Daniela Baráčková), Galerie Šternberk, Šternberk
2008 Džudžingy, Galerie Klatovy/Klenová, Dům U Bílého jednorožce, Klatovy
2007 Miris, Galerie Eskort, Brno
2006 Naléhavé, (+ Daniela Baráčková), Altán Klamovka, Praha
2006 Raz, dva, tři..., Entrance Gallery, Praha
2005 Relace, Galerie Půda, Jihlava

kolektivní výstavy (výběr):

2008 Video ve sklepe, Festival In/visible, Galerie U Mloka, Olomouc
2007 Start Point, Galerie Klatovy/Klenová, Klatovy
2006 Účel, Galerie AVU, Praha.
2006 Videocamp, Altán Klamovka, Praha
2006 Indikace, 4+4+4 dny v pohybu, Praha
2006 Věcné stavy, Karlín Studios, Praha
2005 There Are No Animals..., Malostranská beseda, Praha
2005 Hudební bonus – Petr Lysáček a Vladimír Skrepl se studenty, Galerie Šternberk, Šternberk
2004 Černý čtverec, Galerie Preproduction, Berlín, DE
2004 Artfest, Třeboň

Výstava Petry Herotové a Daniely Baráčkové v Galerii Šternberk je již jejich druhou společnou výstavou. Obě se znají ze studií na pražské VŠUP z ateliéru Jiřího Davida a spojuje je i obec Černá Hora, kde Daniela vyrostla a Petra poslední rok žila. Prvotním záměrem bylo vystavit vedle sebe samostatná díla autorek, která by se díky podobným východiskům i vzájemnému pochopení pro svoji tvorbu doplňovala. Autorky se však rozhodly pozvání ke společné výstavě zkomplexnit, obohatit o jemné odkazy, jež by mozaiku jejich tvorby doplnily o další průniky.

Petra Herotová se kromě starších prací prezentuje novými kresbami vycházejícími z reality posledního roku života umělkyně, kterou zpracovává komickými a sebeironizujícími schémata a záznamy. Vyrovnává se v nich s životem na vesnici a s pocitem stesku, osamocení a absence kulturních a sociálních vazeb, na které byla dříve zvyklá. V černohorském cyklu je pomocí různých symbolů naznačena úvaha nad volbou rurálního způsobu života, jenž autorce připomíná odkaz „lásky k půdě,“ kdysi proklamované autorčiným dědečkem. Pohledy z Blanska Petra Herotová sama pro sebe nazývá frustrované kresby. S velkou dávkou frustrace ale přitom stále s nadsázkou zobrazuje situace ze svého zaměstnání a působení v Blansku (pracuje v Galerii města Blanska).

Daniela Baráčková zpracovala instalaci vlastních prací metodami, jimiž odkazuje na instalace Petry a dopustila se místy otevřených citací jejích starších prací. Zachovává však přitom pečlivě svůj vlastní jazyk, čímž se dopouští nejen jejich osobní interpretace, ale zároveň vtahuje Petru do interpretace sebe sama. Prezentuje se také díly, jež jsou z velké části zkoumáním toho, co se ztratí, co zůstane a co se objeví při částečném přistoupení na stereotypy publika, s nímž autorku pojí intenzivní životní zkušenost – ať již sousedů nebo pacientů. Instalace odkazuje k úzkému propojení obou autorek, společným zůstává autobiografické pozadí, u něhož je místo děje podobně důležité jako sama situace, kterou rámuje.

Výstava vytváří komplex odkazů a narážek, jejichž význam i propojení je chvílemi stejně snadno na dosah, jako se občas zcela zanoří do intimního rozvrhu autorek, jenž zůstává divákovi odepřen. Část tvorby obou autorek například reprezentují otázky po smyslu a náplni umění, s nimiž jsou konfrontovány nejen ze strany nepoučené veřejnosti, ale především svých blízkých. Obě umělkyně se rozmanitými formami vyrovnávají s nepochopením a shovívavou akceptací své tvorby i životního stylu. S faktem, že téměř každý z jejich blízkých (kromě nich samotných)

se vlastně domnívá vědět, co umění je a čemu by mělo sloužit. Otázka „k čemu je vlastně to Tvoje umění“ není v dílech spekulativním prvkem, ale pouhým východiskem k jiné, mnohem osobnější problematice. Snad proto je jako název výstavy zvolen babiččin recept na závin, který Danielině babičce do nemocnice upekla Petra.

Jiří Ptáček
/text k výstavě/

Daniela Baráčková

Vladimír Kalivoda st., Architekt

11. 12. 2008 – 23. 1. 2009

kurátor Dan Dušek, úvodní slovo Jakub Potůček

Vladimír Kalivoda st. (*10. 12. 1927, Raškovice – †22. 5. 2005, Brno)

studium:

1966 – 1968 PřF, Univerzita Palackého, Olomouc, doplňkové pedagogické studium

1951 – 1957 Fakulta architektury a pozemního stavitelství, VUT, Brno

1990 – 2005 vlastní projektová kancelář EXIMA, Malá Lhota u Valašského Meziříčí

1963 – 1990 středoškolský profesor na Střední průmyslové škole stavební, Valašské Meziříčí

1960 – 1962 odborný asistent katedry urbanismu, VUT, Brno

1960 urbanista územního plánu, KNV, Gottwaldov

projekty (výběr):

2003 kongresové centrum Eroplán, Rožnov pod Radhoštěm

1997 sociální domy, Valašské Meziříčí

1988 gymnázium, Rožnov pod Radhoštěm

1978 urbanistické řešení centra historického jádra, Valašské Meziříčí

1975 smuteční obřadní síň, Šternberk

1969 studie průmyslového areálu Tonak, Nový Jičín

1969 valašská skulpturální salaš, Gottwaldov-Kudlov

1969 autoservis Alfa Romeo, Kopřivnice

realizace (výběr):

1999 domov důchodců, rekonstrukce, Pržno

1995 autosalon RITO, Valašské Meziříčí

1995 salaš Kordulka, Rožnov pod Radhoštěm

1995 základní škola, Střítež nad Ludinou

1984 smuteční obřadní síň, Jablůnka

1975 mateřská škola Velox, Šternberk

1974 kino, rekonstrukce interiéru, Šternberk

1973 smuteční obřadní síň, Halenkov

1972 vlastní ateliér, Malá Lhota u Valašského Meziříčí

1972 rekreační středisko Autopal, Horní Bečva

1972 kulturní dům, rekonstrukce interiéru, Šternberk

1968 interiér hotelu Visalaje, Krásná

1969 interiér vzorkovny zahraničního obchodu Tonak, Nový Jičín

1969 klub mladých v zámku Žerotínů, rekonstrukce interiéru, Valašské Meziříčí

1969 – 1989 experimentální rodinné domy, Valašské Meziříčí, Rožnov pod Radhoštěm, Vsetín (např. rodinný dům manželů Sochorových, Rožnov pod Radhoštěm)

1968 keltská salaš Ebeka, Hlavatá

1968 vinárna U Černého orla, rekonstrukce, Valašské Meziříčí

1960 areál koupaliště s restaurací a klubovnamy, Valašské Meziříčí

1959 Slovácké divadlo, rekonstrukce interiéru, Uherské Hradiště

soutěže:

1996 urbanistická studie sídliště Písečná, Rožnov pod Radhoštěm

1969 výstavní pavilon, Damašek, SYR

1960 československé velvyslanectví, Brasília, BR

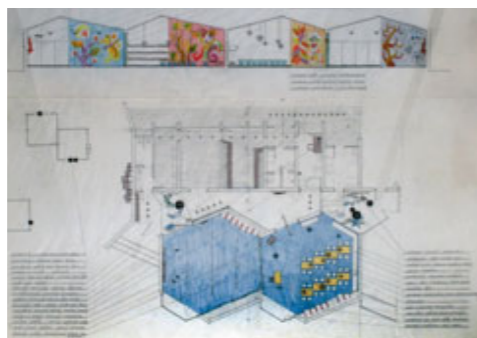
1959 divadlo, Gottwaldov

mateřská škola Velox, Šternberk, 1975 - 1979, (4x)

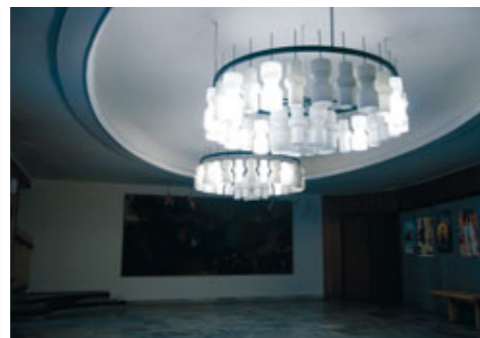

kulturní dům (dnes Městské kulturní centrum), rekonstrukce, Šternberk, 70. léta, (4x)

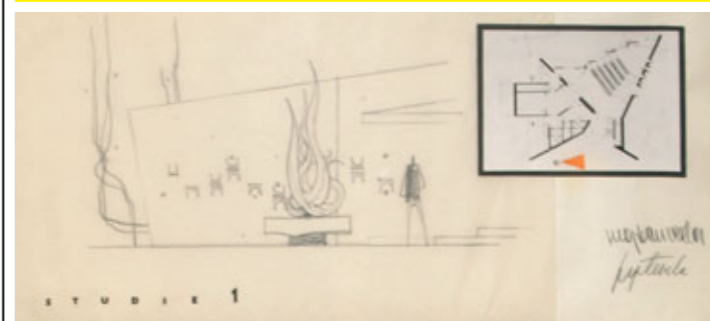

kino OKO, rekonstrukce, Šternberk, 70. léta, (4x)

smuteční obřadní síň, Šternberk, 1975 (nerealizováno), (6x)

animace k výstavě Naše obrazy

Věra Jirousová při zahájení výstavy Lučka Filipského Stěna světla

Jiří Ptáček (vpravo) při zahájení výstavy Lotus effect

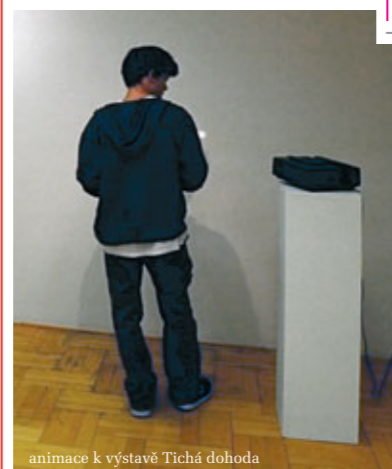
vernisaž výstavy Martina Mainera

vernisaž výstavy Daniely Baráčkové a Petry Herotové

vernisaž výstavy Tomáše Hlaviny

animace k výstavě Tichá dohoda

animace k výstavě 163m²

vernisaž výstavy 163m²

vernisaž výstavy Daniely Baráčkové a Petry Herotové

prohlídka kina v rámci vernisaže Vladimíra Kalivody

Galerie Šternberk 2008

Editoři: Terezie Nekvindová a Martin Fišr

Grafický design: Radomír Veselý a Martin Fišr

Foto: archiv galerie, Petr Willert, Marcel Rozhoň, Antonín Gerža, Libor Sedlák, Martin Fišr a archiv autorů

Vydala Městská kulturní zařízení, Šternberk 2008

ISBN: 978-80-904092-2-4

Výstavní program Galerie Šternberk se uskutečnil za finanční podpory
Mínisterstva kultury České republiky a Nadace pro současné umění
v Praze Ministerstvo kultury České republiky v Praze

Ediční poznámka:

Biografie byly sestaveny na základě podkladů dodaných autory, katalogů umělců a veřejně přístupných internetových databází (<http://vvp.avu.cz/> idatum, www.artlist.cz, www.artarchiv.cz, www.sca-art.cz).

Přetiskujeme pouze ty texty, které jejich autoři zpřístupnili. Úvodní slova a texty k výstavě neprošly jazykovou korekturou. V ročence není zastoupena výstava *Proměny v čase – čas proměn – víze*, uspořádaná Městským úřadem ve Šternberku, neboť nebyla součástí výstavního programu galerie.

